

JIRÁSKŮV HRONOV

JUBILEJNÍ

65.

JIRÁSKŮV

HRONOV

***Celostátní mezidruhová přehlídka amatérského divadla s účastí
zahranických souborů ve dnech 4. až 12. srpna 1995.***

**Z pověření a za ekonomického přispění
MINISTERSTVA KULTURY ČESKÉ REPUBLIKY**

p o ř á d a j í :

**IPOS - ARTAMA PRAHA
a MĚSTO HRONOV**

v e s p o l u p r á c i :

Hronovské kulturní středisko

Kruh přátel Jiráskova Hronova

Okresní úřad Náchod

Asociace divadelních amatérů

Sdružení pro tvořivou dramaturgii

Svaz Českých divadelních ochotníků

České středisko AITA / IATA

**Volné sdružení východočeských
divadelníků**

Česká sekce U N I M A

Společnost Amatérské divadlo a svět

Vážení přátelé Jiráskova Hronova a českého amatérského divadla!

Vítám Vás na 65. jubilejním ročníku Jiráskova Hronova jménem města Hronova, které je společně s ARTAMOU pořadatelem této celostátní přehlídky amatérského divadla s mezinárodní účastí. Proč tomu letošnímu ročníku říkáme „jubilejní“? Protože ohraničuje pětileté období ve kterém procházelo a prochází amatérské divadlo mnoha změnami, jako celá naše společnost. Chceme se proto z tohoto jubilejního hlediska ohlédnout zpět a přesvědčit se, zda to minulé krátké období od společenského zvratu v naší zemi a po rozdělení federace vykazuje už nějaký dobrý a správný směr anebo zda zkoušíme různé odbočky a alternativy.

Osobně jsem přesvědčen, že se již konsoliduje určitý směr vyjadřující společné úsilí většiny divadelních nadšenců a věřím, že před námi už je cesta lepší, přímější a nadějnější.

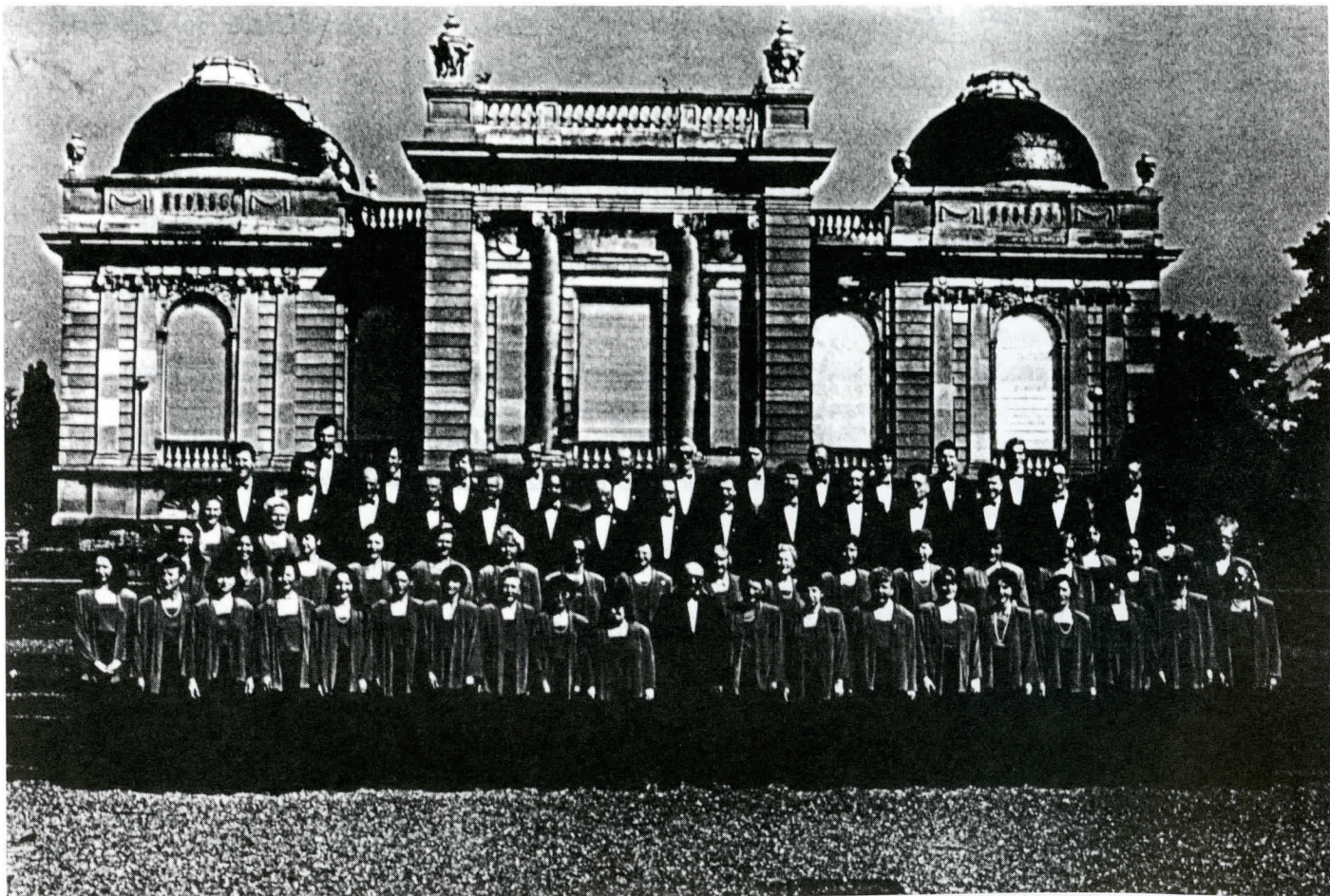
I tato brožurka se ve své druhé části snaží o jakési ohlédnutí doložené mnohými fakty. Stejně tak chceme i účastníky festivalu vybídnout anketou k vyslovení názoru na Jiráskův Hronov a celé české amatérské divadlo.

Věřím, že na základě tohoto jubilejního ohlédnutí dokážeme stanovit i příští dobrou cestu pro všechny, kdo mají rádi divadlo a náš Jiráskův Hronov.

Srdečně Vás všechny pozdravuji, přeji Vám hezký pobyt v našem městě a mnoho krásných zážitků i moudrých poučení.

*Ing. Miroslav Houštěk
starosta města Hronova*

MIMOŘÁDNÁ UDÁLOST V PŘEDVEČER ZAHÁJENÍ 65. JIRÁSKOVA HRONOVA

V PÁTEK 4. SRPNA 1995 v 16 HODIN V JIRÁSKOVĚ DIVADLE

SENIORSKÁ SKUPINA DS M. A. J. HRONOV

A. P. ČECHOV:

M E D V Ě D

K O N C E R T

osmdesáti členného pěveckého sboru z Liège (Belgie)

LES VALEUREUX LIÉGEOIS

ENSEMBLE VOCAL ROYAL

s programem z děl W. A. Mozarta, J. S. Bacha, C. Debussiho, G. F. Händla, B. Smetany, C. Saint-Saeuse,
von Suppého i moderních autorů. Sbor nedávno úspěšně hostoval v Paříži s Mozartovým *R e q u i e m*.

Pátek 4. srpna 1995 v 19.30 hodin

Jiráskovo divadlo

LE STUDIO THÉÂTRE DE LIÈGE, BELGIE

Doporučení: host ADA

J. B. Molière

ŠIBALSTVÍ SCAPINOVA

Režie: Marie - José KELLER

Technika: Kostýmy Madame KELLER

Výprava: Paul BAUGNIET

Světla: Guy a Pierre VILLERS

Text a hudba

hudebních vložek: Marie - José KELLER

Zvuk (reprodukce): Claude ORTEGAT

Technika: Michel TOMSIN, Christiane a Roger LEDOUPPE,

Claude TOFFOLO

Představení řídí Anne LEDOUPPE

Henriette RAUSCH

Osoby a obsazení:

ARGANTE otec Oktávův

GÉRONTE otec Leandrův

OKTÁV syn Argantův a milý Hyacintin

LEANDR syn Gérontův a milý Zerbinettin

ZERBINETTA milá Leandrova

HYACINTA milá Oktávova

SCAPIN sluha Leandrův a taškář

SILVESTR sluha Oktávův

NERINE chůva Hyacintina

CARLE taškář

Guy VILLERS

Robert RUWET

Fabrice RUWET

Sylvain MATTE

Carine VRAYENNE

Nathalie THOMAS

Pierre VILLERS

Fabrice GONZO

France LAMBERT

Paul BAUGNIET

Masky:

Anne LECART - Anne LEDOUPPE - Christiane LEDOUPPE - Marie-José KELLER
- France LAMBERT - Roger LEDOUPPE - Dominique LOUIS - Françoise ORY -
Annette TOMSIN - Cécile TOMSIN - Carine VRAYENNE - Jean-Henri WILLEM.

Slovo režiséra

Uvést Molièrovu hru je vždy určitá výzva. Jeho dílo se v podstatě skládá ze všeho: z antické komedie, z frašky, z italského divadla a z komedie čistě Molièrovské. Je to tedy jakýsi koncentrát komického divadla. Pro mne je to výraz „v soběsamé“, čistého divadla. Je to hra plná jiskry, tělesné síly, se strhujícím dějem. Herec se musí vydat až do dna, bez rezervy. Fraška, založená na jednoduchých principech, spojuje zde dva prvky: verbální a gestikulační. Slovní hříčky si pohrávají s jazykem a loví z něho i ty nejhrubší žerty. Gestikulace ponechává prvořadé místo fyzickým prvkům. A proto jsem nahradila pouhý dav statistů maskami, které mají svými těly vyjádřit to, co nemohou říci slovy. Především však zde je unikátní text, který vytváří rovnováhu mezi jednoduchostí a hloubkou, fraškou a poesíí, text, který doposud nemá vrásku, a jehož prostřednictvím má člověk z roku 1680 co sdělit lidem z roku 2000.

Slovo o souboru:

Divadelní soubor Studio Théâtre de Liège byl založen v roce 1969 několika „bláznů“, zapálenými pro dobré divadlo. V průběhu 26 let své existence sehráli 570 představení, při nichž před zraky 70 000 diváků uvedli celkem 78 her. Soubor se pravidelně zúčastňuje Národní soutěže belgických frankofonních souborů, kde dvakrát získal nejvyšší ocenění - Královský pohár, dále dvě zlaté medaile, šest stříbrných a mnoho bronzových medailí i individuálních ocenění. Studio si vybudovalo vlastní divadlo v roce 1980 a po zemětřesení v roce 1983, musel soubor toto své divadlo budovat takřka od základů znovu. Soubor hostoval v mnoha belgických městech a s velkým úspěchem hrál i v zahraničí na Světovém festivalu amatérského divadla, v Německu, Itálii, Švýcarsku, Francii a v roce 1991 též v Československu, kde s úspěchem uvedl Molièrova „Zdravého nemocného“.

Od roku 1988 je soubor pravidelným spoluorganizátorem festivalu frankofonních souborů s mezinárodní účastí „Estivades“ v městečku Marche - en - Famenne. Řada

zahraničních i belgických souborů vystupovala také v jejich divadle „Les Waroux“. Tam u příležitosti oslav založení mezinárodní organizace amatérského divadla AITA/ IATA vystoupily s úspěchem i dva české soubory: Dividylko Slaný a skupina souboru Máj Praha.

Doplňkový program 65. Jiráskova Hronova

v pátek 4. srpna

park AJ 21.30 Oheň přátelství

SLAVIE 22.00 Taneční zábava

Sobota 5. srpna 1995 ve 13 a 16.30 hodin

Jiráskovo divadlo

DIVADELNÍ KLUB JIRÁSEK ČESKÁ LÍPA

Doporučení: ARTAMA podpořené doporučením její odborné rady pro amatérské činoherní divadlo

William Shakespeare - Václav Klapka

PLAY MACBETH

Úprava a režie:	Václav Klapka
Scény a kostýmy:	Kateřina Baranowska, Renáta Grolmusová
Hudba:	Jaroslav Fotr j. h.
Světla:	Marie Bělohubá

Osoby a obsazení:

Macbeth	Karel Bělohubý
Lady Macbeth	Vladimíra Lačná
Babice	Radka Kmochová

Babice	Jana Machulová
Babice; Lady Macduf	Jana Važanová
Macduf; Vrátný a další	Tomáš Mařas
Duncan a další	Přemysl Bureš
Banco; Lékař a další	Bohuslav Bartoš j. h.
Donalbain; Syn Macdufa	Cyril Grolmus
Malcolm a další	Lukáš Grolmus
Komorná a další	Lenka Kořínková
Ross a další	Pavel Landovský
dav	Václav Klapka

Slovo o hře:

Proč Shakespeare, proč Macbeth?

Jako lidé, pro které divadlo nikdy nebylo ani prostředkem k obživě, ani pouhou možností exhibovat mezi vrstevníky, jsme se vždy snažili ptát se tak trochu proti proudu a hlavně pod proud každodenních otázek. Jaký div, že jsme tak často narazili na Mištra. Stál u zrodu naší poetiky (Sen královice Hamleta), umožnil nám poprvé ochutnat s poháru pomyslné slávy televizních kamer a zahraničních zájezdů (Jak se vám líbí Jak se vám líbí), aby nám konečně ukázal i rub divadla, to jest vlastní trapnost, mělkost a nedokonalost (Kráľ Lear).

Když jsme se tedy po listopadu 89 společně s ostatními divadelníky dostatečně vyhavovali (Výrozumění), když jsme si odbyli živnostenské „hurá, teď můžu“ (viz seznam sponzorů z vlastních řad), začali jsme opět hledat ono stálé „teď chci“!

Ale co? Co divadelně chtít v době tak vzedmuté, že se v té vzedmutosti ztratily kontury všeho a řád všech? O čem hrát v situaci, kdy na prknech rozhodují prachy, počet nahých tanečnic nebo kvality kopanců do šaškových zadeli?

Neexistuje ani dřívější proti proudu ani dřívější pod proud. A pak jsme opět narazili na Něj. A On nám znovu spojil rub a líc. Vyprávěl nám o tom, jak radost z VLÁDY nad sebou samým a světem souvisí s MOCÍ nad sebou samým a světem. Jak se z té vlády ta moc stává. A čím se stává, když ji začne jít jen o sebe samu. Když ji jde jen o politické výsluní, počet peněz, nahých tanečnic nebo množství našich kopanců do zadeli těch druhých. A tak si s námi začal hrát. Ta Jeho hra se jmenovala Macbeth.

W. Shakespeare, V. Klapka • PLAY MACBETH • Česká Lipa

Slovo o souboru:

Divadelní klub Jirásek se stal letos v lednu občanským sdružením. Tzv. živnostenskou pauzu v porevolučním období překonal a po premiéře „Burkeho“ v listopadu 93 opět pracuje systematicky. Na Jiráskově Hronově měl to štěstí uvést inscenace: Sen královice Hamleta, Jak se vám líbí Jak se vám líbí, Henryk a Mistr a Markétka. V září 95 jako hlavní organizátor pořádá XIX. ročník Českolipského divadelního podzimu v netradičním prostředí nedokončeného amfiteátru v Č. Lípě a v dubnu 96 oslaví 70 let od svého vzniku. Od znovuvzkříšení v r. 68 má na svém kontě 74 titulů, mnohé s výraznými úspěchy. Své nedocenitelné zázemí má soubor stále v Jiráskově divadle, díky fandovství jeho vedení.

Sobota 5. srpna 1995 ve 20.30 a 22.30 hodin Jiráskovo divadlo

BÁNOVSKÉ POKÚTNÉ DIVADLO BÁNOVCE NAD BEBRAVOU

Doporučení: Českého střediska AITA/IATA

Silvestr Lavrik

V NEBI SA ČÚRÁ STOJAČKY

Režia, texty piesní, scéna:

Silvo Lavrik

Autor hudby:

Robo Petřík

Svetlo:

Jarka Gorbелová, Peťo Kopčan

Ostatné nápady:

BáPoDi

Všetci, čo hrajú:

Jano

Paľo Gajdoš, Robo Petřík, Jano Kuka

Janova žena

Janka Petříkmová, Zuzka Varhaníková

Marcela Poliačiková

Kristus
Farár Jano
Susedia, spev

Vlado Dráb
Miro Mikuš
Mirka Pomothyová, Naďa Benešová, Jana Radičová,
Magda Poliačiková, Monika Richterová,
Katka Minarovičová, Denisa Podobová,
Monika Ďurišová, Maťa Poliačiková, Marek Hulín,
Vlado Dráb

Celé nebo kresťanského sveta vymysleli muži pre mužov; anjeli majú mužské mená, bezpohlavný Duch svätý má meno v mužskom rode, farári, kostolníci, zvonári, evanjelisti, proroci, veirozvestovia... všetko muži.

A kde je miesto pre ženy ?

Nuž, na zemi. Tam žijú, trpia, plačú a smejú sa; tam hrajú spolu s mužmi svoje životné hry na dobrých a zlých, hriešnikov a svätice, a tak....

Tak sme sa pokúsili dať na javisko aspoň malú časťku toho všetkého, a tak „pokútne“ (undergroundovo) to vyložiť, a tak tedy hľadte.

Nemýľte sa, nie je to predstavenie proti nikomu, je to prestavenie za nás.

BáPoDi

Dobré divadlo by najmä nemalo byť teatrálné!

Tomáš Janovic

Sobota 5. srpna 1995 v 16.30 a 20.30 hodin Sokolovna

SPOLEČNOST FILTRÉ PRAHA

Doporučení: nominace za Šrámkova Písku 95, národní přehlídky mladého divadla

Václav Kutil

Rodinný thriller

KOUZELNÝ SPLAV (A PLAV)

Režie: Václav Kutil, Jiří Macek

Silvester Lavrik • V NEBI SA ČURÁ STOJAČKY • Bánovce nad Bebravou

Osoby a obsazení:

Prolog
Sabina femme f.
Tessa Holgrenová, její matka
Ardant Termolen, Tessin přítel a továrník
Adam, jeho syn a snilek
Gérard, Sabinin přítel a dandy
Holger Holgren, Sabinin otec,
novinář a cestovatel
Veronika, Gérardova přítelkyně
Tanečnice
Vzhledem k proměně hereckého týmu vystoupí možná i Petr Urbánek
a Monika Černošková.
Neodmyslitelné osoby
Vladimír Macek a Jan H. Buk Bouček

Miroslav Voříšek
Zuzana Hrodková
Dana Trčková
David E. Cíglér
Václav Kutíl
Jiří Macek

Michael M.
Martina Vojtěchovská
Bára a Klára Uličných

Slovo o hře:

Hra s motivy inspirovaná skutečným příběhem továrníka A. Termolena z května roku 1978. Krátce po vítězství Emersona Fitipaldiho v závodech Grand Prix vozů formule 1 na italském okruhu Monza přijíždí továrník Termolen z Paříže ke Gardskému jezeru a nestačí se divit, i když vlastně všechno tužil a říkal.

Slovo o souboru:

Společnost FILTRÉ

založil David E. Cíglér se svými přáteli - grafiky na jaře. Od roku 1990 vydává společnost vlastní kulturní magazín stejného jména navazující na tradice francouzských banalistů, ruských nimrodů a malgašských pianistů. Tradice literárních večírků společnosti pak začíná a rok později v pražském Mamma klubu. Společnost vystupuje m. j. i v poetické kavárně Viola, karlínském Spektu a ve smíchovské hospodě Na Václavce.

Postupem času a posílena o nové tváře inklinuje Filtré stále více také k divadelnímu projevu, který v roce 1994 vyústí v premiéru autorské hry Václava Kutíla Kouzelný splav (a plav). Svůj divadelní domov nachází společnost Filtré v pražském Divadle

v Řeznické, kde těsně před koncem roku představí i svůj další titul Otázky navigace (autor Jiří Macek). Ve stejném roce se herecky podílí i na proslulém projektu Balkóny, který spřátelený společenský oddíl Stereo připravil pro pražské divadlo Archa. Kromě pravidelného hraní v Divadle v Řeznické hostuje Filtré od počátku tohoto roku také v Žižkovském divadle a v pražském klubu Mlejn, pro který připravila i zatím poslední projekt 266 kilo herců.

Doplňkový program 65. Jiráskova Hronova

v sobotu 5. srpna 1995

	15.00 h.	Pochod Koletovy dechové hudby městem
náměstí	15.15 h.	Slavnostní zahájení 65. JH
park AJ	16.30 h.	Promenádní koncert Koletovy dechové hudby ze Rtyně v Podkrkonoší.
kino dvůr ZŠ	21.15 h.	CESTA PEKLEM - český film

Neděle 6. srpna 1995 v 16 a 20 hodin

Jiráskovo divadlo

DIVADLO DOSTAVNÍK PŘEROV

Doporučení: na 3. místě z Divadelní Třebíče 95

Ľubomír Feldek

JÁNOŠÍK PODLE VIVALDIHO

Překlad:	Jan Gogola
Režie:	Jiří Vobecký j. h.
Hudba:	Jiří Pavlica
Scéna:	Tomáš Vymětal j. h.
Choreografie:	Jana Chaloupková j. h.
Kostýmy:	Daška Stoklásková
Světla:	Jiří Šír, David Bláha

Zvuk: Pavel Adam
Představení řídí: Michal Takáč
Produkce: Ivo Kolařík
Hudební podklady použity s laskavým svolením autora a ředitelství
Slováckého divadla Uherské Hradiště.

Osoby a obsazení:

Jánošík	Tomáš Šulaj
Jánošíkův otec	Michal Takáč
Jánošíkova matka	Daška Stoklásková
Uhorčík alias Mravec	Vratislav Lukeš
Katarinka, jeho žena	Renata Bartlová
Okoličányi, župan	Ivo Kolařík
Čemický, žalobce	Jindra Stibor
Palugayová, obhájce	Blanka Havelcová
Císař Karel IV.	Alois Čuba
Ministr vnitra	Jiří Olivík
Schardonová, vdova po generálovi	Božena Weiglová
Šipoš, obchodník	Luděk Kadák
Hostinská	Lenka Mackovíková
Kat	Ladislav Sedláček
Lid	Luděk Rössler
	Kateřina Korčáková
	Iva Huslarová
	Libuše Scholzová
	Kateřina Mruštíková
Zbojníci	Luděk Rössler
	Ladislav Sedláček
	Antonín Doupal

Slovo o hře:

Slovenský dramatik Ľubomír Feldek, žijící v Praze, se po patnácti letech vrátil ke svému textu „Jánošík podle Vivaldiho“ a upravil jej jako muzikál. Jeho „Jánošík“ při-

cházi na české jeviště v době, kdy se diskutuje o krizi současné české hry, a názorně demonstruje, že žhavá současná témata existují. V překladu Jana Gogoly je Feldekův „Jánošík“ velice aktuální politickou satirou. Je to divadlo o revolučních a postrevolučních hrdinech. Je to smutná komedie i přes občasně salvy smíchu, které vyvolává. Je to fraška pochybující o neposkvrněném hrdinství, ale i drama o mechanismu moci. Je to připomenutí že, každý z nás má nějakou minulost, ačkoli by ji dneska mnozí z nás rádi, jak se praví v písni V + W „hodili přes palubu“.

Feldekova hra je dokonale podobností o naší posttotalitní současnosti. Demýtizací jánošíkovské legendy dramatik připomíná, jak je důležité, abychom o sobě věděli pravdu, byť by byla krutá. Neboť pouze v pravdě se nachází katarze. Hra je na jedné straně plná feldekovské ironie, aby se na druhé straně, v písňových textech, Feldek představil jako veliký slovenský básník.

P. D.

Slovo o souboru

V letošním roce vyjždí divadelní soubor DIVADLO DOSTAVNÍK PŘEROV do 25. umělecké sezony. Již při svém vzniku se zaměřil mimo kabaretní pořady především na syntetické divadlo - muzikál.

V druhém desetiletí začíná DOSTAVNÍK spolupracovat s autorskou dvojicí Dostál-Pogoda, kteří nadlouho ovlivnili styl práce souboru. Jejich první inscenace „LYSISTRATA A TY DRUHÉ“ ověřená vavříny několika přehlídek a divadelních festivalů, ještě do Hronova nepostoupila. Teprve o rok později se Dostavniku podařilo předvést v Hronově komedii V+W „HELENKA JE RÁDA“ a o rok později muzikál P. Dostála „VÝLET PANA BROUČKA DO XV. STOLETÍ“. Mezi další úspěšné inscenace Dostavniku lze zařadit muzikály z dílny Dostál-Pogoda „GAUDEAMUS IGITUR“ a originální úprava operety „CELESTIN JE FLORIDOR, ŘEKLA“. O její úspěšnosti hovoří fakt, že se na repertoáru Dostavniku udržela po dva roky. Výtět úspěšných inscenací končí adaptací hry Václava Havla „ŽEBRÁČKÁ OPERA“ s pokusem o muzikál, která se probíjela do I. ročníku národní přehlídky TŘEBÍČ 92.

Pro letošní, jubilejní sezonu, jsme připravili důsledně federální muzikál (hovoří se česky, zpívá slovensky) „JÁNOŠÍK PODLE VIVALDIHO“ autorské dvojice Ľubomír Feldek Jiří Pavlica.

Neděle 6. srpna 1995 v 18 a 20 hodin

Sokolovna

RODINNÉ DIVADLO HLÍNA SOUKROMÉHO GYMNÁZIA SCHOLA
LUDUS ÚSTÍ NAD LABEM

Doporučení: z Divadelního festivalu soukromých škol v Ústí nad Labem 95

Klára Špičková a Hlína

KREV ANDĚLŮ aneb HON (mysterium)

Pedagogické vedení: Karel Tománek

Hudba: Ida Kelarová

Gregorian chant

(BÉNÉDICTINS DE L'ABBAYE SAINT-MAURICE a SAINT-MAUR)

Světla: Tomáš Benda, Pavel Hrbáč

Zvuk: Šárka Slezáková

Osoby a obsazení:

Daniel Reirner a hraně de Bovair a páter

Hedvika de Bovair

Elen

Kryštof

Matka

Otec

Šarlota

Smrt

Loutky

20

Petr Michálek

Klára Špičková

Jitka Andělová

Láďa Sedlák

Jirka Hána

Saša Nedvědícký

Alice Meislová

Karel Tománek

všichni

Slovo o hře:

Mysterium

Slovo o souboru:

Narodili jsme se před necelými třemi lety pod ochrannými křídly našeho, v té době již druhým rokem fungujícího, soukromého gymnázia Schola Ludus v Ústí nad Labem.

V každém roce jsme vytvořili jedno autorské představení z pera Kláry Špičkové a několik dalších jako třeba vernisáže, jarmarky, besídky apod. V prvním roce nás bylo o polovinu více, v příštím roce nás polovina opustí a k nám, zbylým třem přijde polovina úplně nová

Máme se moc rádi a klape nám to.

Rodinné divadlo Hlína

Neděle 6. srpna 1995 ve 14 a 16 hodin

Slavie

LOUTKOVÉ DIVADLO STŘÍPEK PLZEŇ

Doporučení: programové rady Loutkářské Chrudimi 95, národní přehlídky amatérského loutkářství

Ivana Faitlová

CIKÁNSKÉ PRINCEZNY

(Magický příběh o lásce, kletbě a osudu)

Režie a hudba:

Ivana Faitlová

Loutky:

Milena Jelínková

Scéna:

I. Faitlová a kolektiv souboru

Světla:

Pavel Pták, Martin Tríska, Miroslav Hartmann

Technické zabezpečení:

T. Čihlářová

I. Faitlová • CIKÁNSKÉ PRINCEZNY • Plzeň

Osoby a obsazení:

Jaghalí	Martina Jeníčková
Damajantí	Dagmar Feifrlíková
Oriáš, Lavuta	Tomáš Froyda
Gudrun	Monika Bryšová
Matka	Petra Kosová
Housle	Jitka Matějovicová
Kytara	Ivana Faitlová, Petra Kosová

Slovo o hře

Příznám se, že cikánskou tematikou jsem se začala zabývat především kvůli hudbě, která mě nesmírně lákala. Námět se pak zrodil z momentálních dispozic souboru - jeden „skoromuž“ mezi námi „skoroděvčaty“.

Když jsem na loňský chrudimský seminář tento smyšlený příběh přivezla, zdál se být ucelený, jasný a podezřele bezproblémový. Jen jsem však začala psát a hledat jevištní tvar, už problémy vystrkovaly dráčky a škrtaly jednu stránku za druhou. Teprve třetí verze začala vypadat slibně a třetí výtvarník - Milena Jelínková nám nabídla typ loutek, který se zdál být tím pravým.

Ohlédnu-li se zpět, tak jsme za posledních patnáct let ve Střípku nikdy nepoužili to-
tožný typ loutky. Pokaždé je to nové hledání a sblížování s materiálem. A tak tomu bylo i letos. Díky obrovskému nadšení a pracovitosti lidí v souboru jsme ztvárnili příběh, který nás oslovil. A nezbývá než doufat, že osloví i naše diváky.

Ivana Faitlová
STŘÍPEK Plzeň

Slovo o souboru:

Loutkové divadlo Střípek založila v roce 1978 Dagmar Jandová - učitelka literární dramatického oboru na ZUŠ v Plzni. Současná vedoucí souboru Ivana Faitlová je autorkou většiny her z posledních let. Svůj repertoár divadlo soustředí na děti předškolního věku a ročně odehraje 50 - 60 představení pro plzeňské mateřské a základní školy. Tyto inscenace jsou rovněž uváděny na divadelních přehlídkách a festivalech v celé republice, odkud si Střípek vozí nejvyšší ocenění. Například Loutkářská Chru-
dim, Jiráskův Hronov, Femad, Přelet nad loutkářským hnízdem atd.

V současné době bojuje Střípek (jako většina amatérských souborů) o střechu nad hlavou a jeho budoucnost je velmi nejistá.

Repertoár z posledních let:

1992 - I. Faitlová „Zlaté kapradí“ (cena LCH)

1993 - I. Faitlová „Klobásová komedie“ (cena LCH)

1994 - I. Faitlová „Kérkonošská pohádka“ (3 ceny LCH)

1995 - I. Faitlová „Cikánské princezny“ (3 ceny LCH)

Doplňkový program 65. JH

v neděli 6. srpna

park AJ	16.30	Promenádní koncert dechové hudby „KADETTEN MUSIK“ z partnerského města Horgenu (Švýcarsko) - jejich koncert uvede dětská dechovka ZUŠ Hronov
park AJ	21.15	KONCERT JANY KOUBKOVÉ, naší vynikající jazzové zpěvačky
kino dvůr ŽŠ	21.15	SMRTÍCI EPIDEMIE - americký film s Dustinem Hoffmanem

Pondělí 7. srpna 1995 ve 14 a 17.30 hodin

Jiráskovo divadlo

DIVADELNÍ SOUBOR MLADÁ SCÉNA ÚSTÍ NAD LABEM

Doporučení: nominace z POPELKY Rakovník 94, národní přehlídky amatérského činoherního divadla pro děti

Jan Jílek

PTÁK OHNIVÁK A LIŠKA RYŠKA

(scénická pohádka podle klasické předlohy K. J. Erbena)

Režie: Pavel Trdla
Asist. režie: Kristína Herzinová
Scéna: Pavel Trdla
Hudba: Richard Ball a orch. Stana Regala
Výtvarná spolupráce: F. Pešan a B. Zikmund - Divadlo z půdy
Světla: Vladimír Chudomel
Zvuk: Pavel Trdla
Tech. spolupráce: Miloš Koudelka
Realizace scény
a loutek: kolektiv souboru MS

Hrají:

Kristína Herzinová, Vít Herzina, Zdeněk Balcar, Zdeněk Baláž, Bohumil Herzina, Jindřich Holub, Tomáš Eisner, Martina Vykysalá, Václava Kernerová, Petra Jilková, Alžběta Juklová, Lucie Herzinová

Černé divadlo:

Petr Hlaváček, Ladislav Krejza, Jan Korčík, Radka Machová, Monika Fakanová, Alena Ratajová, Lucie Skálová a Jana Ryšavá.

Slovo o hře:

Jilkova dramatizace klasické pohádky je v porovnání s Erbenovou pohádkou obsahově bohatší. Nejedná se jen o nalezení lásky a o překonání nástrah, ale i o velmi silný motiv dvojího sebeobětování z lásky: Kralevicova z lásky k otci a lišči- na z lásky ke Kralevicovi. Hra patří k „zlatému fondu“ naší dramatiky pro děti zejména pro svou obsahovou bohatost.

Slovo o souboru:

3. prosince 1996 si už „Mladá scéna“, aneb jak se v posledních letech říká „MLS“ vyzuje dětské střežičky (bude mu totiž 15 let).

Rozhodně to ale neznamená, že přestane malým divákům dávat to, po čem jejich dušičky prahnou. Velké kouzelné pohádky.

Na svou náročnou práci si soubor vydělává bohatou zájezdovou činností a v Ústí n. L. si vybudoval na půdě OKD CORSO v Krásném Březně stálou divadelní scénu pro děti a mládež, kde pravidelně vystupuje a zkouší nové inscenace.

Za poslední léta nastudoval:

1990 - J. Kákoš - O třech krasách světa

1991 - J. Makarius - Pinokio

1992 - D. Martincová - Malá mořská víla

1993 - V. Čtvrtek - Divoké labutě

1994 - J. Jílek - Pták Ohnivák a liška Ryška

1995 - J. Molík - O Slunečníku, Měsíčníku a Větrníku

Pondělí 7. srpna 1995 v 15.30 a 20 hodin

Sokolovna

L'ATELIER THÉÂTRE DES PROFESSEURS DU COLLÈGE,
ST. MICHEL, BRUSEL, BELGIE (STUDIO DIVADLO PROFESORŮ)

Doporučení: Českého střediska AITA/IATA

Guy Foissy

VIGILIE NAD MRTVÝM (Veillee Funebre)

Režie:

Cédric Juliens

Technická režie:

Fabien Musty

Osoby a obsazení:

Doktor, přítel (nebo jeden z přátel) Roland Bekkers

Přítel

Michel Feys

Žena doktora, přítelkyně

Véronique Navez

Další přítel

Dany Ramon

Přítel

Régis Duque

Host

Bernard de Mal

Ta, která nebyla očekávána

Vanessa Bortoluzzi

Slovo o hře:

Děj se odehrává jakýsi večer v bytě jednoho spisovatele, který si pozval na návštěvu šest přátel. Šest přátel, kteří se mezi sebou neznají a kteří se v průběhu večera projevují takoví, jací jsou. Na začátku jídla se hostiteli udělá nevolno, padne a vypadá to, že je mrtvý. Nastane zděšení. Ale kupodivu místo toho, aby se hosté vzchopili a začali oběti infarktu shánět pomoc, nikdo z nich se ani nepohne.

Jeden pozoruje a zkoumá druhého. A ticho se stává nesnesitelným. A tak každý z nich - nejprve nesměle, pak s čím dál tím větší jistotou - začíná komentovat situaci a mrtvého. Místo důstojné pohřební atmosféry se dostavuje opak: mrtvý je předmětem posměchu, nadávek, opovržení, pomluv, což má za následek, že si hosté vzájemně pomohou ze své deprese a ze svého žalu a dostanou se do dobré nálady.

Skupina se pomalu začne dostávat do varu, vstupuje do hry, začne si se svou situací pohrávat. Vysmívá se smrti, protože z ní má strach, a vysmívá se společenským konvencím, protože se jimi cítí ohrožena. Nakonec v průběhu večírku projdou celou škálou citů od smíchu po slzy přes stud a troulalost.

Několik slov o autorovi Guy Foissym:

Guy Foissy (nar. 1932 v Dakaru v Senegalu), francouzský dramatik. Napsal asi šedesát her, které se většinou všechny hrály, a víc než polovina jich byla vydaná.

Foissy má pronikavý a hořký pohled, ale nepostrádá humor. Zajímá se o nejbanálnější životní jevy.

Několik slov o režisérovi:

Cédric Juliens se narodil 2. srpna 1972. Absolvoval filozofickou fakultu na Lovaňské univerzitě. Začal se zabývat amatérským divadlem, když studoval na Collège sv. Michala, pak pokračoval ve studiu Théâtre des Professeurs. Podílí se na řízení dvou divadelních univerzitních skupin, s nimiž hraje a které režiruje. Dvakrát dělal asistenta režie. „Stráž u mrtvého“ je jeho první režii.

Slovo o souboru:

1979 založení studia

1981 Scarnicci a Tarabuci: Kaviár nebo čočka

Režie André Navez

1982 Molière: George Dandin (Jiří Dandin čili Ošálený manžel)

Režie: André Navez

1983 P. Ustinov: Romanoff a Julie

Režie: Roland Bekkers

1984 N. Simon: Druhá kapitola

Režie: Roland Bekkers

1985 Gozzi: Zelený pták

Režie: Roland Bekkers

(Cena poroty na turnaji dramatického umění v Brabantsku)

1986 R. de Obaldia: A na konci bylo krách

Režie: Roland Bekkers

(Cena na turnaji dramatického umění v Brabantsku)

1987 H. Whitmore: Tkaň lži

Režie: Roland Bekkers

(Cena poroty na turnaji dramatického umění v Brabantsku)

(Cena diváka na Festivalu dramatického umění v Brabantsku)

Divadelní kabaret č. 1

1988 A. Casona: Mlynářka z Arcosu

Režie: Roland Bekkers

(Cena na turnaji dramatického umění v Brabantsku)

Divadelní kabaret č. 2

Pondělí 7. srpna 1995 ve 14 a 17.30 hodin

Slavie

DIVADELNÍ SOUBOR DIVADLO DIALOG PLZEŇ

Doporučení: z národní přehlídky seniorského divadla v Plzni 95

John Murrell

POSLEDNÍ LÉTO

(Hra ze života legendární francouzské herečky Sary Bernhardtové.)

Slovo o hře:

Děj se odehrává jakýsi večer v bytě jednoho spisovatele, který si pozval na návštěvu šest přátel. Šest přátel, kteří se mezi sebou neznají a kteří se v průběhu večera projevují takoví, jací jsou. Na začátku jídla se hostiteli udělá nevolno, padne a vypadá to, že je mrtvý. Nastane zděšení. Ale kupodivu místo toho, aby se hosté vzbudili a začali oběti infarktu shánět pomoc, nikdo z nich se ani nepohne.

Jeden pozoruje a zkoumá druhého. A ticho se stává nesnesitelným. A tak každý z nich - nejprve nesměle, pak s čím dál tím větší jistotou - začíná komentovat situaci a mrtvého. Místo důstojné pohřební atmosféry se dostavuje opak: mrtvý je předmětem posměchu, nadávek, opovržení, pomluv, což má za následek, že si hosté vzájemně pomohou ze své deprese a ze svého žalu a dostanou se do dobré nálady.

Skupina se pomalu začne dostávat do varu, vstupuje do hry, začne si se svou situací pohrávat. Vysmívá se smrti, protože z ní má strach, a vysmívá se společenským konvencím, protože se jimi cítí ohrožena. Nakonec v průběhu večírku projdou celou škálou citů od smíchu po slzy přes stud a troulalost.

Několik slov o autorovi Guy Foissym:

Guy Foissy (nar. 1932 v Dakaru v Senegalu), francouzský dramatik. Napsal asi šedesát her, které se většinou všechny hrály, a víc než polovina jich byla vydaná.

Foissy má pronikavý a hořký pohled, ale nepostrádá humor. Zajímá se o nejbánálnější životní jevy.

Několik slov o režisérovi:

Cédric Juliens se narodil 2. srpna 1972. Absolvoval filozofickou fakultu na Lovaňské univerzitě. Začal se zabývat amatérským divadlem, když studoval na Collège sv. Michala, pak pokračoval ve studiu Théâtre des Professeurs. Podílí se na řízení dvou divadelních univerzitních skupin, s nimiž hraje a které režiruje. Dvakrát dělal asistenta režie. „Stráž u mrtvého“ je jeho první režii.

Slovo o souboru:

1979 založení studia

1981 Scarnicci a Tarabuci: Kaviár nebo čočka

Režie André Navez

1982 Molière: George Dandin (Jiří Dandin čili Ošálený manžel)

Režie: André Navez

1983 P. Ustinov: Romanoff a Julie

Režie: Roland Bekkers

1984 N. Simon: Druhá kapitola

Režie: Roland Bekkers

1985 Gozzi: Zelený pták

Režie: Roland Bekkers

(Cena poroty na turnaji dramatického umění v Brabantsku)

1986 R. de Obaldia: A na konci bylo křach

Režie: Roland Bekkers

(Cena na turnaji dramatického umění v Brabantsku)

1987 H. Whitmore: Tkáň lží

Režie: Roland Bekkers

(Cena poroty na turnaji dramatického umění v Brabantsku)

(Cena diváka na Festivalu dramatického umění v Brabantsku)

Divadelní kabaret č. 1

1988 A. Casona: Mlynářka z Arcosu

Režie: Roland Bekkers

(Cena na turnaji dramatického umění v Brabantsku)

Divadelní kabaret č. 2

Pondělí 7. srpna 1995 ve 14 a 17.30 hodin

Slavie

DIVADELNÍ SOUBOR DIVADLO DIALOG PLZEŇ

Doporučení: z národní přehlídky seniorského divadla v Plzni 95

John Murrell

POSLEDNÍ LÉTO

(Hra ze života legendární francouzské herečky Sáry Bernhardtové.)

Přeložil: Alexander Jerie
Režie: Slávka Trčková
Technicky spolupracují: Stanislava Taušlová, Dana Kvitová, Miloš Zikmund,
Michal Zajiček

Hraji:

Slávka Trčková a Ota Maršálek

Slovo o hře

Sarah Bernhardtová (1844-1923), francouzská herečka, členka Comédie Française, později ředitelka vlastního divadla se stala legendou i v našich zemích a to jistě nejen proto, že její image pomáhal vytvářet svými plakáty k většině jejích premiér český malíř Alfons Mucha.

„Poslední léto“ však není věrnou životopisnou hrou o Sarah Bernhardtové, autor sám v poznámce napsal: „V této hře vycházím z historie jen v základních rysech. Ponechal jsem George Pitoua ve službách Bernhardtové déle nežli ona sama. Dá se pochybovat o tom, že byl u Sary ještě poslední léto jejího života, i když po mnoho let shromažďoval fakta a poznámky z jejího vyprávění pro druhý díl Pamětí, který Bernhardtová nikdy nedokončila“.

Slovo o souboru:

Divadlo Dialog bylo založeno v roce 1949 a postupem doby se dostalo do širokého povědomí v oblasti amatérského divadelnictví. Není třeba vypočítávat všechny úspěšné tituly, které viděli i mnozí návštěvníci několika Jiráskových Hronovů i ostatních národních festivalů. Divadlo Dialog v posledních letech se snažilo uvádět dramaturgicky zajímavé a neotřelé tituly. Po úspěšném Hrabalově Rozzpomínání v roce 1989 soubor chvíli hledal svou novou divadelní cestu. A právě v této době hledání přinesl dramaturg souboru Vláda Gardavský hrů, která se stala jakýmsi benefičním představením dvou dlouholetých a zkušených herců.

Pondělí 7. srpna 1995 ve 14 a 17.30 hodin

Slavie

SENIORSKÁ SKUPINA DS M.A.J. HRONOV

Doporučení: z národní přehlídky seniorského divadla v Plzni 95

Anton Pavlovič Čechov

MEDVĚD

(žert o jednom jednání)

Přeložil:

František Vrba

Režie:

ing. Miroslav Houštěk

Scéna a kostýmy:

kolektiv souboru

Osoby a obsazení:

Jelena Ivanovna Popová, vdova, statkářka

Věra Prouzová

Věra Macková

Grigorij Štěpanovič Smirnov, statkář

Jiří Kubina

Luka, lokaj u Popové

Bedřich Beran

Slovo o hře a souboru:

Je opravdu zbytečné chtít představovat světově proslulého autora i jeho všeobecně známou a slavnou aktovku Medvěd. Jestliže jsme si ji vybrali pro první inscenaci naší seniorské skupiny, pak hlavně proto, že máme rádi Antona Pavloviče Čechova a že si myslíme, že jsme našli dobré obsazení pro Medvěda.

Můžeme znovu obdivovat skvělou schopnost autora napsat postavy, které zná do nejmenšího záchvěvu nitra i do nejmenšího detailu vnějšího chování. Je pro nás radost i ctí sloužit takovému autorovi a takovému textu. Naše seniorská skupina hraje svou první hru. Vytvořila se na základě poznání ze 64. Jiráskova Hronova, na kterém jsme se poprvé se seniorským divadlem setkali a uvěřili, že i starší divadelníci mají možnosti hrát své vlastní divadlo. Jsme přesvědčeni, že právě starší amatérští herci se svými dlouholetými jevištními zkušenostmi, mají právo sáhnout po textech nejvyšší

hodnoty, jako je tomu u Čechova. Překvapilo nás, s jakým mladistvým zápalem i úslím senioři zkoušeli tuto i fyzicky náročnou jednoaktovku. Máme z toho všichni velkou radost a přejeme seniorské skupině hodně úspěchů a mnoho hezkých dalších inscenací. Vážíme si jejich obětavé činnosti a jsme rádi, že jsou mezi námi.

Doplňkový program 65. Jiráskova Hronova

v pondělí 7. srpna

park AJ 17.00 KONCERT country skupin

M & M's Band Hronov

VETERÁNI Náchod

kino dvůr ZŠ 21.15 SÁM DOMA A BOHATÝ

- americká komedie

Úterý 8. srpna 1995 v 17.30 a 20.30 hodin

Jiráskovo divadlo

NÁCHODSKÁ DIVADELNÍ SCÉNA NÁCHOD

Doporučení: Volné sdružení východočeských divadelníků

Josef Kajetán Tyl

TVRDOHLAVÁ ŽENA a zamilovaný školní mládenec

Úprava:

František Štěpánek a Věra Eliášová

Režie:

Ludmila Šmidová

Scéna:

akad. malíř Ivan Krejčí

Hudba:

Svatopluk Havelka

Náповěda:

Jitka Malíková, Milena Hašková

Inspice:

Věra Sedláčková

Masky:

Zvuky:

Světla:

Scénu zhotovil:

Jevíště:

Jan Tomek

Emil Nyklíček

Vladislav Kosina, Jiří Obyt

Pavel Kolín

Ivo Šimůnek

Osoby a obsazení:

Zlatohlav, kníže duchů krkonošských,

někdy jmenován Rybrcouli

Skalní duchové Zlatohlavovi

Matinoha

Černobejl

Poledník

Vrbovník

Mechovník

Baron Hrdopyška

Pan Vydřiduška, jeho správce

Barbora Jahelková, mlynářka

Terezka, její dcera

Madlenka, děvče ve mlýně

Kuba, pacholek

Anče, děvče ve mlýně

Barče, děvče ve mlýně

Jan Pěnkava, školní mládenec

Vojtěch Nožejček, toulavý šlejiř

Starý Ezechiel, chudý žid

Loukota, rychtář

Josef Kindl

žáci ZUŠ Náchod

Jana Bendová

Petr Hašek

Martin Vaněk

Lucie Peterková

Petra Němcová

Libor Svoboda

Miroslav Trudič

Marianne Šraitřová

Lenka Sedláčková

Ludmila Šmidová

Jiří Borůvka

Kateřina Hašková

Petra Vaňková

Libor Tondr

Jan Tomek

Ing. Ladislav Hrudík

Jiří Kubina, j. h.

Slovo o hře

Český prozaik, dramatik a novinář, organizátor společenského a divadelního života Josef Kajetán Tyl, žil v letech 1808 - 1856. Své divadelní zásady uplatňoval na ochotnické scéně v Kajetánském a zvláště pak ve Stavovském divadle, kde byl v letech

1846 - 1851 dramaturgem. Výrazný demokratismus uplatnil Tyl nejen v prózách ze současnosti a z historie, ale zvláště v dramatech. Dobový sentimentalismus, příznačný i pro prózu, poznamenal i jeho jinak realistické obrazy a frašky z lidového prostředí jako např. Fidlovačka i jeho báchorkové hry o věrnosti k domovu, svobodě a mravních hodnotách lidu jako je Tvrdohlavá žena. I když má tato hra již stovku dávnou za sebou i v současné době je aktuální. Snad právě proto stále provokuje k novému a novému nastudování.

Slovo o souboru

Ochotnické divadlo v Náchodě má bohatou tradici. Již v r. 1870 byl ustaven statutární Spolek divadelních ochotníků, který působil po malých změnách až do zřízení Domu osvěty, později Náchodského kulturního střediska a stal se jeho stálým divadelním souborem. Jak přicházeli do souboru noví členové, vesměs mladí, měnil se i název souboru. Až v r. 1977 se ustálil nynější název „Náchodská divadelní scéna“. Dnes, na popud města a jeho stávajícího kulturního zařízení, je opět statutárním sdružením, tak jako v r. 1870.

Po dobu svého trvání uvedl soubor množství her klasického i populárního repertoáru jak našich, tak i zahraničních autorů. Jmenujme alespoň A. Casona, J. Šotola, N. Tanská, K. Čapek, J. Werich, J. K. Tyl a další. Účastnil se také mnoha amatérských divadelních přehlídek a festivalů, např. v Chlumci n. Cidl., Týništi n. Orli., Třebelčovicích p. Or., Meziměstí, Prachaticích. Jiráskova Hronova se zúčastnil již několikrát, naposledy v r. 1981 se hrou A. Casony „Jitřní paní“ a v r. 1985, v předvečer, se hrou K. Čapka „Věc Makropulos“. Náchodská divadelní scéna věnuje pozornost také přednesu ale i výchově divadelního mládí, což dokumentuje i v nynějším provedení Tylovy „Tvrdohlavé ženy“.

Úterý 8. srpna 1995 v 16 a 20 hodin

Sokolovna

RÁDOBYDIVADLO Klapý

Doporučení: na 1. místě z Divadelní Třebíče 95

32

Frederico Garcia Lorca, Ladislav Valeš

UKRUTNÝ LORCO CORRIDOU VONÍŠ....

(Volně na motivy divadelní hry F. G. Lorcey „Dům Bernardy Alby“)

Úprava a režie:

Scéna:

Kostýmy:

Světla:

Zvuky:

Výběr hudby:

Píseň:

Ladislav Valeš

Vlastimil Mareš

Jaroslava Matáková

Pavel Hurych j. h.

Václav Vinš, Pavel Hurych

Antonín Němec

Václav Vacek

Osoby a obsazení:

Bernarda

Poncía

Angustias

Martirio

Magdalena

Amelie

Adéla

Marie Josefa

Pepe Románo

Manžel Prudencie

Dvěstě smutečních hostů

Eva Andělová

Dana Cedrová

Liběna Štěpánová

Jana Pokorná j. h.

Jitka Andělová

Jaroslava Matáková

Veronika Týcová

Hana Holfeuerová

Jan Holfeuer

Jaromír Holfeuer

Gábina Pallyová

Slovo o hře:

Východím bodem pro autorské zpracování byla hra Federica Garcia Lorcey Dům Bernardy Alby. Vzhledem k tomu, že v poslední době jsme viděli hodně inscenací této hry, rozhodli jsme se na ni podívat jiným způsobem, než je obvyklé - takže je možné,

že u zapřísáhlých vyznavačů Lorcovy díla naše pojetí vyvolá rozpaky. Nicméně jsme se nechtěli autora dotknout, ale jen uplatnit svůj pohled na tuto látku.

L. Valeš

Slovo o souboru:

Rádobydivadlo Klapý vzniklo v roce 1986 tak trochu z trucu. Někteří z jeho zakládajících členů přešli z okolních souborů (Libochovice, Roudnice n/L, Lovosice, Litoměřice) do Rádobydivadla jen proto, že chtěli hrát divadlo trochu jinak.

Především to spočívalo ve výběru her, dramaturgii, režijních nápadech, ve zkvalitňování herecké práce. Od té doby mají na svém kontě devět inscenací s účastí na krajských přehlídkách, dvakrát soubor vystoupil v Hronově, šestkrát ve Vysokém nad Jizerou, dvakrát na FEMADu, absolvoval dvakrát zahraniční výjezdy (Polsko, Německo).

1987 Jan Tetter: Zed

1988 Edvard Radzinskij: Divadlo za časů Nerona

1989 Ladislav Valeš: Všichni moji pozůstali

1990 Miklos Hubay: Vrháči nožů

1991 Alexander Galin: Hvězdy na ranním nebi

1992 A. P. Čechov, L. Valeš: Tři nány co si neuměly koupit lístek do Moskvy

1993 Ladislav Valeš: Hory se připravují k porodu, na svět přijde malá šedá myš

1994 Ladislav Valeš, L. Malle: Jedna, dvě, tři, čtyři, pět, cos to chlapce, cos to sněd

1995 F. G. Lorca, L. Valeš: Ukrutný Lorco corridou voníš...

Úterý 8. srpna 1995 ve 14 a 18 hodin

Slavie

TEATR IMENI MJR. SZMAUZA, ČESKÝ TĚŠÍN

Doporučení: Szmauzovy obce umělecké v Českém Těšíně

Bruno Schulz

KOMETA

Režie: Janusz Klimsza

Slovo o hře:

Hra je adaptací povídky B. Schulze „Kometa“ a části povídky „Konec velké sezóny“. Je evokací dekadentního světa konce c. k. mocnářství a zároveň metaforou konce evropské civilizace. V mikrokosmu židovské čtvrti Drogobyče se odehrává příběh proroka - vynálezce, jenž v komině svého domu zachytil kometu, jež měla způsobit konec světa. Předtucha apokalypsy („Kometa“ je poslední prózou Schulze - napsanou v roce 1937), jež za několik let zachvátila svět v němž vyrůstal (a její naprosto přesná lokalizace na území dnešní Ukrajiny), činí z jeho drobné prózy prorockou vizi, jež není bez souvislosti s naší dobou.

Slovo o autorovi:

Bruno Schulze - grafik a gymnaziální učitel kreslení v Drogobyči patří (spolu s Gombrowiczem a Witkacym) k elitě polské meziválečné literatury. Kromě let studii na vídeňské Akademii a krátkého pobytu v Paříži se v podstatě nevzdálil z rodného města. Vedl však obsáhlou korespondenci s tehdejšími literárními špičkami Evropy - mimo jiné jako první reflektoval a přeložil Franze Kafku. Psát začal relativně pozdě - kolem čtyřicítky - avšak prakticky přes noc se stal absolutní veličinou polské prózy. Jeho povídky - v podstatě obsaženy ve dvou souborech „Sklepy cynamonowe“ (Skořicové krámy) a „Sanatorium pod klepsyndra“ - jsou obrazem magického světa jakési židovské megarodiny v provinčním městě Haliče. Dokonalé zvládnutí polštiny - je zřejmě nejbaroknější z polských spisovatelů XX. století - a excelentní vizuální valér jeho prózy jej činí nezaměnitelným a v podstatě nepřekladatelným.

Slovo o souboru:

Teatr im. Mjr. Szmauza - působí již od roku 1983, na začátku v Třinci, nyní v Českém Těšíně. Má za sebou kolem 13 realizací. V Hronově se poprvé převedl v 1990 roce - „Marx International“ a podruhé v 1991 - „Venkovský lékař“ F. Kafka. S tím posledním se zúčastnil m. jinými festivalu FOCUS 92 ve Wörgl (Rakousko), festivalu GO-WEST - Graz 92 (Rakousko). Na divadelním festivalu v Saint - Luis 93 (Francie) získal ocenění. Teatr im. Mjr. Szmauza se také jako jediný amatérský soubor zúčastnil festivalu „KAFKA WEEKS“ v Praze (1992). Nejnovější realizací souboru je „Kometa“ - adaptace povídky B. Schulze. Premiéra se konala 12. 5. 1995 v rámci divadelního festivalu „Na Hranici“ v Českém Těšíně.

SLOVO O ŽŘIZOVATELI

GAIMSZ - Gmina Artystyczna Imienia Majora Szmazua czyli Šmazuzova Obec Umělecká (ŠOU) je občanské sdružení, které se zabývá nejen organizačními záležitostmi souboru, ale také pořádáním různého druhu kulturních akcí a vlastních, netradičních dělen alternativního divadla. (1991)

Doplňkový program 65. Jiráskova Hronova

v úterý 8. srpna 1995

park AJ 16.00 h. *DNES V JEDNOM MĚSTĚ* - veřejná nahrávka soutěžního pořadu Českého rozhlasu Hradec Králové

kino dvůr ZŠ 21.15 h. *FORREST GUMP*
- vynikající americký film

Středa 9. srpna 1995 v 17.30 a 20.30 hodin

Jiráskovo divadlo

DIVADELNÍ SKUPINA THE PLAYMAKERS STOCKTON HEATH, ANGLIE

Doporučení: host města Hronova

Alan Ayckbourn

PAN KDOKOLIV (MR. WHATNOT)

Režie: Angela Owen
Kostýmy: Cat Verschuren
Osvětlení: Andrew Cox
Rekvizity: Diets Verschuren, Judith Oldknow, Sharon Butler
Zvuk: Roger Nevell, Andrew Murray

Osoby a obsazení:

Mint	Ben Caldwell
Lord Slingsby - Craddock	Edgar Moore
Lady Slingsby - Craddock	Jennie Radley
Amanda, their daughter	Pauline Nevell
Cecil, her fiance	Ron Challender
A Twcedy Lady	Betty Atkinson
A Pedestrian	Angela Owen
Mrs. Herbert	Jennie Lumley
A Maid	Diets Verschuren
A Gardner	Diets Verschuren
A Vicar	Sharon Butler

Slovo o hře:

Autor hry, Alan Ayckbourn, je známý populární anglický dramatik. Přestože je poměrně mladý (narozen 1939), napsal již řadu her, které byly a jsou uváděny na jevištích londýnských divadel. Píše především moderní komedie, jejichž humor vychází ze slabostí lidských vztahů a poměrů. Mr. Whatnot je jednou z prvních Ayckbournových her. Vybrali jsme ji pro představení na Jiráskově Hronově nejen proto, že ji napsal uznávaný autor, ale především je to veselá hra plná smichu a my bychom rádi české diváky potěšili a pobavili. Inspirací pro tuto hru byly staré němé filmy a tak stejně jako v němém filmu staví autor velkou část hry na pantomimickém vyjádření děje. Domníváme se, že situace může občas hovořit srozumitelněji než slova.

Hlavní hrdina, Mr. Whatnot, který se jmenuje Mint, je ladič pian a je povolán do sídla lorda a lady Slingsby - Craddock, aby naladil piano. Shodou okolností je však považován za hosta a tím vznikne řada trapně komických situací, do kterých se Mint dostává. Zamiluje se do jejich dcery Amandy, uteče s ní, ale nedokáže zabránit jejímu sňatku se snoubencem Cecilem. Nakonec však Mint zvítězí.

Slovo o souboru THE PLAYMAKERS:

Před padesáti lety se v hospůdce ve Stockton Heath nedaleko Warringtonu sešla malá skupinka přátel. Rozhodli se zahrát si divadlo v místní „Village Hall“. A nebylo to jen jedno představení, které vzešlo z této schůzky. Soubor, jehož počet členů rych-

le narůstal, uvedl v letošním roce již 154 hru a každý rok mají premiéru alespoň tři hry. Jak se dohodlo již na první schůzce, vystupujeme pod jménem „The Playmakers“. Náš soubor má dnes 52 členů a tvoří jej učitelé, inženýři, právníci, ženy v domácnosti i studenti. Věkově zahrnuje mládež i důchodce. „Village Hall“ byla během let upravována a nyní má všechny znaky malého divadla. Sedadla pro 180 diváků mohou být uspořádána pro klasické kukátkové divadlo, ale i pro představení v aréně. Každou hru uvádíme alespoň v pěti večerních představeních a průměrná návštěvnost našeho divadla je 120 diváků.

Soubor je od svého vzniku finančně nezávislý a nedostává žádnou podporu. Příležitostně jsme dostali dotaci od místního uměleckého střediska na některá nezbytná technická vybavení, jako osvětlení a zvukovou aparaturu. Členové souboru platí pravidelné roční příspěvky. Hlavní příjmovou položkou je vstupné a to znamená přilákat na každé představení dostatečný počet diváků, aby náš soubor mohl existovat. Řada našich diváků patří ke skupině, která soubor podporuje a je známá jako „The Playgoers“. Ti platí na začátku každé sezóny příspěvek na uvedení tří her a mají pak přednostní reservační právo na každé představení.

Na závěr bychom chtěli poděkovat za pozvání na festival v Hronově a za příležitost hrát na jevišti vašeho krásného divadla.

Středa 9. srpna 1995 ve 14 a 16 hodin
Sokolovna

DIVADELNÍ SOUBOR DUHA POLNÁ

Doporučení: nominace z Krakonošova divadelního podzimu, národní přehlídky venkovských souborů ve Vysokém n. Jiz. 94 a doporučení (na 1. místě) z POPELKY Rakovník 94

Josef Čapek

POVÍDÁNÍ O PEJSKOVI A KOČIČCE

Režie:

Petr Vaněk

36

Úprava textu:

Scéna:

Loutky, kostýmy:

Technická spolupráce:

Jitka Smejkalová, Petr Vaněk

Petr Vaněk, Jitka Smejkalová

Marie Vaňková

Marie Vaňková, Renata Jeřábková

Osoby a obsazení:

Vypravěč

Pejsek

Kočička

František Kunst

Petr Vaněk

Jitka Smejkalová

Slovo o hře:

Známa kniha Josefa Čapka se stala předlohou pro naše spíš vyprávění, než divadlo, ve kterém se pokoušíme spíš hrát si s dětmi, než hrát pro děti.

Slovo o souboru:

Po předložském a loňském furiantském martýriu se principál rozhodl vzít si zdravotní dovolenou. Ale soubor byl tak rozjetý, že nečekal na uzdravení svého vůdce a většína členů (76,2%) se rozjela do světa na zkušenu - Dobronín, Janovice, Jihlava, Třešť, Švýcarsko, Itálie, Praha. Všichni se opět sejdou na mrkvancové pouti, protože všechny cesty vedou do Polné.

Středa 9. srpna 1995 v 16 a 18 hodin
Sady (v dešti Slavie)

DIVADÉLKO JESLIČKY ZUŠ NA STŘEZINĚ HRADEC KRÁLOVÉ

Doporučení: programové rady Dětské scény 95, národní přehlídky dětských divadelních a loutkářských souborů v Ústí n. Orli.

„...š ejk spír...”

(tři úryvky ze Snu noci svatojánské)

Překlad:	E. A. Saudek
Režie:	Ema Zámečnicková
Úprava:	Ema Zámečnicková
Výprava:	kolektiv

Osoby a obsazení:

Pořiz	Jirka Prokop
Klubko	Ondra Drbohlav
Štěbenec	Matěj Kužel
Pevný	Ondra Novák
Okápek	Josef Zámečník
Pyramus	Ondřej Drbohlav
Měsíček	Josef Zámečník
Thisbe	Matěj Kužel
Zed	Josef Zámečník
Lev	Ondřej Novák
Štěrbina	Josef Zámečník
Prolog	Jiří Prokop
Hladolet	Jiří Náhlavský
Pyramův tatínek	Josef Zámečník

V jednom krásném městě, mezi ošklivými paneláky, uprostřed krásné zahrady, v škaradém panelákovém baráčku, kde se vzala, tu se vzala základní umělecká škola a v ní - malé divadélko. A protože v tom ošklivém panelákovém baráčku byly kdysi jesličky, tak tomu divadélku začali říkat Divadélko Jesličky.

Na jevišti toho divadélka hrají žáci ZUŠ tety Jany, kteří taky budou hrát v Hronově, ale v sobotu, strejdy Jirky, kterému se říká Polehnice, strýčka Pavla, který hraje na housle, strejdy Honzy, který má velké břicho a je externí, strejdy Luboše, který někdy zlobí a nechodí na schůze, strejdy Pepina, který dělá vedoucího a šve ho úřad a ženský... a taky žáci tety Emy, o kterých teď bude řeč, protože mají hrát v Hronově ty tři úryvky ze Snu noci svatojánský od W. Shakespeara.

Oni ti žáci ZUŠ tety Emy nejsou žádní ledajací žáci ZUŠ, zvláště kluci. Oni to divadlo

hrajou pořád pryč a skoro všude od Brna až po Aš, až jsou z toho někdy celí tumpachoví a musejí chodit za děvčaty, aby se uklidnili. A Emka je z toho taky celá tumpachová a oni jí musejí domlouvat, ať se z toho nezblázní. Ale ona blázní stejně, protože kdo propadl divadlu, tak musí být blázen.

Oni ti kluci loni hráli kousek od Poláčka, a jak ho pořád hráli, tak si řekli, že by měli hrát už taky něco jiného. A tak si řekli, že budou hrát ty tři kousky od Shakespeara, protože zjistili, že je to úplně, ale úplněcky o nich. A nejen o nich, ale i o dalších lidičkách, kteří na to jeviště dají úplně všechno: srdce, kalhoty, všechnu krev, všechn čas, všechnu lásku, brýle, duši, tělo, slzy, radost a tak podobně. A taky viděli, že je to o tom, jak to taky třeba neumějí, jakpak taky, když to někdy neumějí ani ti, co to mají umět. A hlavně je to o tom, jak se pak neví, zda je to k pláči nebo k smíchu. A jak ti kluci řekli, tak udělali a hrají toho „...šejkspíra...“ podnes.

Doplňkový program 65. Jiráskova Hronova

ve středu 9. srpna 1995

Husův sbor 17.00 h. *MUSICA PER QUATTRO*

CČSH Hronov *PĚVECKÝ KONCERT* Zuzana

Genrtová - soprán, Miroslav Jiráček - baryton

kino dvůr ŽŠ 21.15 h. *SKRÝŠ - americký thriller*

Čtvrtek 10. srpna 1995 ve 14 a 16 hodin

Jiráskovo divadlo

DIVADLO LANO BRATISLAVA, SLOVENSKO

Doporučení: Českého střediska AITA/IATA

Ján Ondruš

S E D Í M V I Z B E
(Stará štúdia v žltom)

Scénář a režie: Jan Antonín Pitínský
Výprava: Laco Teren
Hudba: Ivan Mizera, John Lurie
Dramaturgická spolupráce: Oleg Pastier a Fragment
Produkce: Ján Podoba

Hraji:

Lucia Hurajová, Drahomír Frank, Katarína Kudjáková, Veronika Skořepová, Martina Zelinová, Jozef Tancer, Ronie Traubnerová, Barbara Horvatová, Roman Čulák a Jolana Reinbergerová.

V představení jsou použité básně Jána Ondruša ze sbírek „Posuník s kvetom“ (1968), „V stave žlče“ (1968) a verše z Fragmentu 5/1991 a 7/1992.

...nič ma nebavi viac ako literatúra. Poéziou človek môže žiť. Zamestnanie alebo futbal môžu byť len koničky, ale poézia je vášeň, je to zmysel celého života. Poéziou človek môže úplne žiť. Táto vášeň z čítania a písania literatúry ma úplne ovládla...

...moja generácia dopadla dosť zle. Boli v nej ľudia, ktorí mali skutočný talent, ale eštbáci a komunisti ich zastrašili alebo zničili a bolo po talente...

...v básňach mojej generácie je veľa ticha. Za socializmu človek písal, akoby bol zavesený za nohu na kolotoči a za takýchto okolností sa nedá písať dobre. Stále ma štvali a strašili. Nemohol som spať, ožarovali ma, jednoducho sa dostali do mňa a ja som sa definitívne rozhodol, že prestanem písať. Bolo to v roku 1971. Teraz očisťujem svoje básne od našepkaných veršov. Keď som ich písal, tak som si to neuvedomoval, ale dnes už viem, že sú našepkané. Takže teraz ich opravujem...

...pamätám sa, ako kritika písala, že Ondruš a Mihalkovič nepíšu o socializme, ale len o sebe, o svojich vnútorných pocitoch. Vraj písať o sebe je ľahké, ale napísať dobrú, uvedomelú báseň o socializme je ťažšie. Takéto knižky komunisti nemali radi, každú knihu, ktorá nespĺňala ich socialistické kritériá, spotvorili alebo pochovali. Vedeli rozdupať a zničiť akúkoľvek dobrú báseň. Bože, či boli nemilosrdní. Svojuľne menili

básne, ktoré potom vychádzali v neautorskom znení. Takže básne boli vtedy mrzačené jednak samými autormi z prinútenia a jednak vydavateľskými redaktormi...

Fragmenty z rozhovoru s Jánom Ondrušom,

Smena 14. 3. 1992

Čtvrtek 10. srpna 1995 ve 20 a 22 hodin

Jiráskovo divadlo

DIVADLO AHA! LYSÁ NAD LABEM

Doporučení: ARTAMA, podpořené doporučením její odborné rady pro amatérské činoherní divadlo

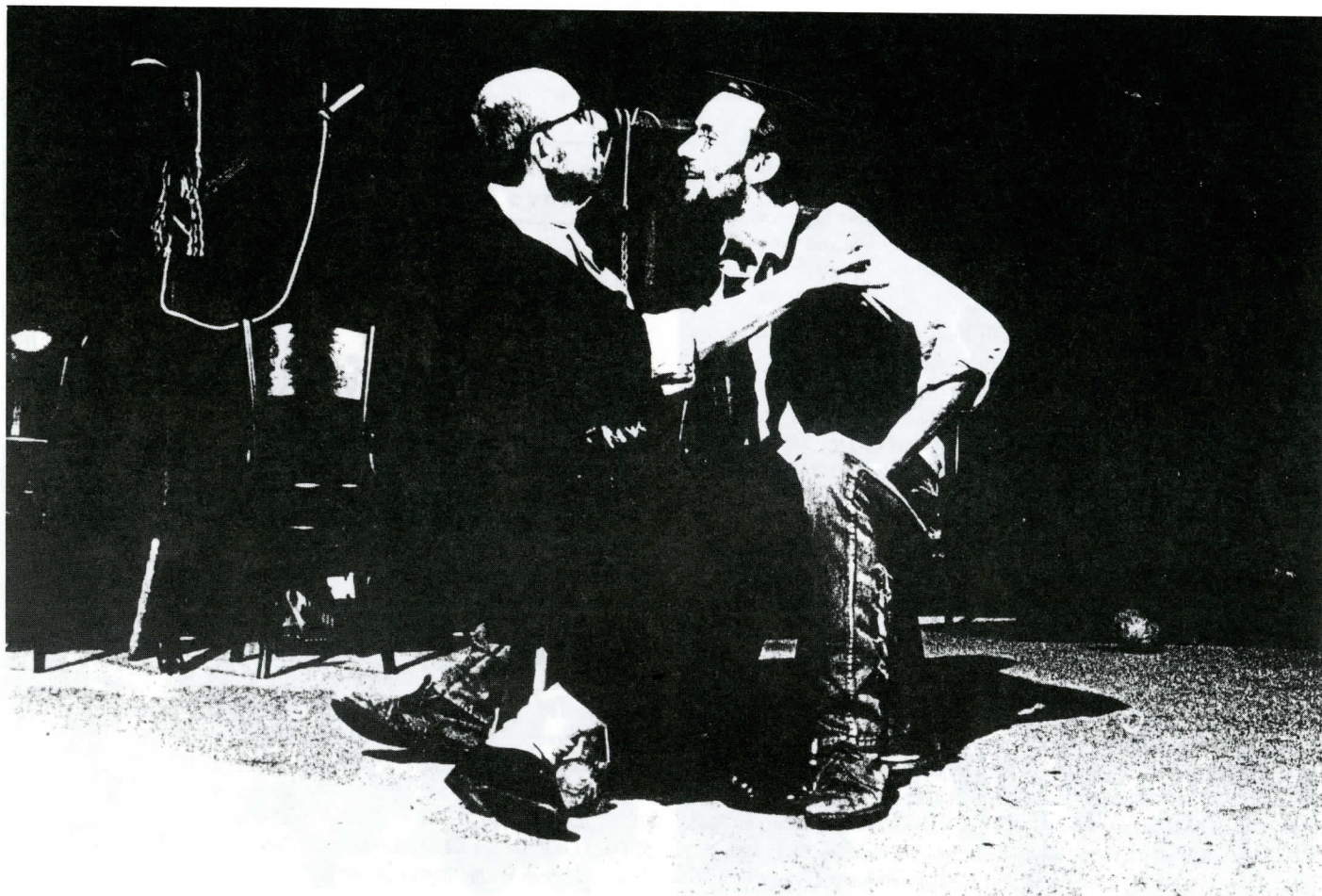
George Tabori

GOLDBERGOVSKÉ VARIACE

Překlad:	Josef Balvín
Režie:	Miroslav Pokorný
Hudba:	Petr Moravec
Scéna a kostýmy:	Jarmil Škvřna
Choreografie:	Eva Škvřnová

Osoby a obsazení:

Pan Jay, režisér	Jiří Rezek
Goldberg, asistent	Jarmil Škvřna
Moppová, uklízečka	Pavla Bořek - Dohalská
Raamah, herec	Antonín Bořek - Dohalský
Masch, herec	René Dubovský
Japhet, herec	Miroslav Pokorný, ml.
Ernestina van Veen, produkční	Jitka Říhová
Tereza Tormentina, diva	Melánie Moravcová
Hasič Jaroslav	Albín Procházka
Herci: Lenka Mizlerová, Katka Zátková, Petr Moravec, František Jirousek, Zdeněk Pech, Miroslav Liederkhaus.	

Slovo o hře:

Příběhy Taboriho her se odehrávají vesměs v současnosti nebo zcela nedávné minulosti. Ale vlastní čas a prostě jeho her je mnohem, mnohem širší... Svět jeho her je světem neustávajícího proudu myšlení o údělu, tápání, slavných i zahanbujících činech člověka... Zvlášť výrazné body vymezující čas a prostor jeho her tvoří dějinné okamžiky, kdy se lidstvo zvrátilo v nelidskost, kdy pohrdání člověkem dosáhlo nejnižšího bodu - je to čas vyhlazovacích táborů, čas ničivé atomové bomby, čas asijských hladomorů a afrických tragédií... Momenty, kde rub smíchu tvoří pláč a bezedný smutek, prostupující všechny jeho hry a vyprávění. Vtip, postihující absurdnost reality, je často účinným nástrojem Taboriho, posedlého potřebou odkrývat lži a pronikat k pravdě. A ta se často nepříjemně zadírá pod kůži a leckomu připadá nevкусná. Tabori se nezastavuje před žádným tabu diktovaným ideologicky, politicky, nábožensky, či esteticky, míří svobodně nízké a vznešené, ušlechtilé a triviální. Vypráví o nejstarších, nescíslněkrát zpracovaných tématech a konstelacích - o lásce, nenávisti, o smrti. Cítí to zřejmě jako nanejvýš naléhavou potřebu v době, kdy se otevírá stále větší propast mezi zběsile se valícími objevy přírodních věd, teoretické a nukleární fyziky či biochemie a tradičními oblastmi kultury a duchovních věd, tedy v této době, kterou kdesi nazval „duchovní divočinou“. V této „pustině“ připomíná jeho divadlo - navzdory ozonové díře, mikročipům a síle atomu - že člověk pořád ještě vězí v nahé, tenoulínké kůži Adama a Evy, že „rozkoš lásky, bolest rozloučení, strach před smrtí“ mu zůstaly...

Josef Balvín - SAD 92 (kráceno)

Slovo o souboru:

Hrou GOLDBERGOVSKÉ VARIACE se po delším odmlčení pokusilo Divadlo AHA! opět navázat na své dřívější, mnohaleté úsilí o co nejpřímější výpověď o tomto světě, a tím i o sobě samotných. Hra George Taboriho zaujala členy souboru svou šokující a nesmlouvaně znepokojující naléhavostí, se kterou proniká svými paprsky až na dno našich duší, v nichž dřímá naše často zapomínané lidstvo.

Všichni, kdo tuto inscenaci připravovali, byli vedeni snahou, aby tyto burčující paprsky probudily i vaše zkřehlé duše a daly nám všem novou naději. Držme si palce, ať se to podaří...

Miroslav Pokorný

Čtvrtek 10. srpna 1995 ve 14 a 16 hodin

Sokolovna

DIVADELNÍ SOUBOR ŠVAM & SPOLK ZUŠ ŽEROTÍN, OLOMOUC

Doporučení: nominace z Wolkrova Prostějova 95, národní přehlídky uměleckého přednesu a divadel poezie

Wiliam Saroyan, Alena Palarčíková a členové souboru na motivy knihy

ČETL JSEM TRACYHO TYGRA

Režie: Alena Palarčíková
Hudba: Jethro Tull, The Doors, Red Hot Chili Peppers, The Beatles

Osoby a obsazení:

Lékařka	Magdaléna Hrudníková
Pacient	Pavel Maráček
Pacientka	Šárka Kalvodová
Thomas Tracy	Aleš Punčochář
Laura Luthyová, dr. Scatterová, úředník	Simona Peřinová
Tygr, dr. Pingitzer	Karel Kuchařík
Viola, Seyfang, náčelník Blay	Magda Johnová
Tygřice, Valora, kpt. Huzinga	Kateřina Jonáková

Slovo o hře

Knížku, kterou pro mě kdysi objevil Jan Roubal (a na jejímž podkladě vznikla inscenace, se kterou se náš tehdejší soubor DK Sigma zúčastnil také Jiráskova Hronova) jsem souboru v září přinesla přečíst. Všechny „chytila“. Na její inscenování jsme si ale netroufali. Začali jsme zkoušet jiné hry, ale nakonec jsme se k „Tygrovi“ vrátili. Kdo knihu četl, ten ví určitě proč.

Alena Palarčíková

Slovo o souboru

Většina z nás chodí spolu „do dramáku“ už od 4. třídy. Hráli jsme Hrubínovy pohádky

ky, hru Tonka a Zuzka, autorskou inscenaci Nebát se tmy. Scházíme se, vystupujeme (rádi), jezdíme na přehlídky (se všemi inscenacemi jsme se zúčastnili národní přehlídky dětských divadelních souborů, s poslední jmenovanou v roce 1993 také Jiráskova Hronova).

ŠVAM & SPOLK

Doplňkový program 65. Jiráskova Hronova

ve čtvrtek 10. srpna

Husův sbor 17.00

CČSH

kino dvůr ŽŠ 21.15

HUDEBNÍ NEŠPORY - anglické anthemy

19. století

LHÁŘI - americká akční komedie

Pátek 11. srpna 1995 ve 14 a 20 hodin

Sokolovna

ALIBÜSTYCKÉ DÝVADLO BRNO

Doporučení: na 1. místě ze Šrámkova Pisku 95

Petr B. Novák

UTOPIE

Nontheatrální didaktické drama v oslabení

KDO DĚLÁ CO ?

MAREK HOROŠČÁK hraje na piano, Vypravěče, Záhadu a zpívá

JAN R. CHLUBNÝ kraluje v roli Ozezbula, zpívá a tančí

JIRÍ JAGOŠ multiinstrumentalista: účinkuje jako Orchestr a Stráže, zpívá

MAREK NAVRÁTIL předestírá Kospodospula, Nikoho, Osla a zpívá

MAREK NEČAS představuje Dimenzi, Looknhathaha, 1/2 Okraje tmy a zpívá

P. B. NOVÁK otcovsky ztvárňuje Náповěda, Někoho a zpívá

MARTIN S. SCHÖNAUER tahá za šavle, mačká čudlíky a spílá

RENÉ SVIDERSKI jako africký indián bubnuje na indický tympán

TOMÁŠ VEDRAL se jeví jako Podivnost, 1/2 Okraje tmy, Ozvěna, zpívá a tančí

LUKÁŠ VOTAVA *lomoží, stráží, plazí se jako Šnek, režiruje a nezpívá*
DIVÁCI *sedí klidně na svých místech, pozorně sledují vystoupení, smějí se a tleskají.*

ALIBŮSTYCKÉ ĎYVADLO pokus o charakteristiku

Alibůstyské Ďyvadlo (dále jen A.Ď.) vzniklo v roce 1991, jako amatérské sdružení lidí, chtějících se zabývat divadlem a hledajících svůj vlastní divadelní výraz.

Naším prvním působištěm byl internátní klub K 14 v Komárově, kde byla v roce 92 uvedena také první premiéra - hra přítele souboru a posléze i jeho člena Marka Horošáka „Tři muži v cimře, o kryse nemluvě“. Inscenace opatřená podtitulem: „Něžně cynická konverzační komedie s náznaky absurdity na filosofické téma“, byla debutem v pravém slova smyslu a posloužila souboru k osahání divadelního materiálu. Na jaře v r. 1993 uvedlo A.Ď. premiéru dalšího představení „U divokých Tonaků“. Tentokrát sáhla dramaturgie k vnějším zdrojům - jedná se o zpracování stejnojmenné povídky Petra Kouby. Zde se již začal formovat specifický divadelní výraz skupiny - založený na hravém textu s prvky nonsenzu a dada. Významová poloha představení směřovala již zde k vyjádření metafyziky lidských vztahů přes totální banalitu. Další premiéru A.Ď., když pomineme spolupráci části souboru s Patrikem Vlčkem na hudebně-recitačním pásmu básní Jana Skácela: „Kdo se vejde na housle“, byla inscenace vytvořená na podkladě poetického textu člena souboru Petra Nováka, uváděná s podtitulem: „Nontheatrální didaktické drama v oslabení“, a názvem Utopie. Zde bylo navázáno na výrazové směřování předchozí inscenace, ovšem s posunem k iracionalitě. Početně zbytnělý soubor se zde snažil, s použitím svérázných lyrických a metaforických inscenačních principů, vytvořit vlastní svět, v němž podivné alegorické postavy vstupují do vzájemných vztahů, jimiž se snaží evokovat absurditu bytí a jeho „hloupých otázek“. Inscenace se opírá o svébytný, jazykově ozvláštněný a hravý text, jemuž je vlastní především idea nonsenzu.

Tato již výše zmíněná poslední inscenace A.Ď. měla premiéru 2. 3. 1995 v klubu na Leitnerově ulici. Dále reprezentoval A.Ď. na brněnském festivalu netradičního amatérského divadla NETRADLO 95, a byla zde nominována na národní přehlídku Šrámkův Písek 95.

Lukáš Votava

Pátek 11. srpna 1995 v 16 a 20 hodin
Jiráskovo divadlo

TANEČNÍ SOUBORY ANTARES A DOMINO PRAHA

Doporučení: z národní přehlídky scénického tance Ústí nad Orlicí

CESTOU TANCE

(Tajemné rytmy, Slavnosti krajiny časů, Tabula rasa, Lidský dech, Bez konce, Vítr)

Slovo o choreografech:

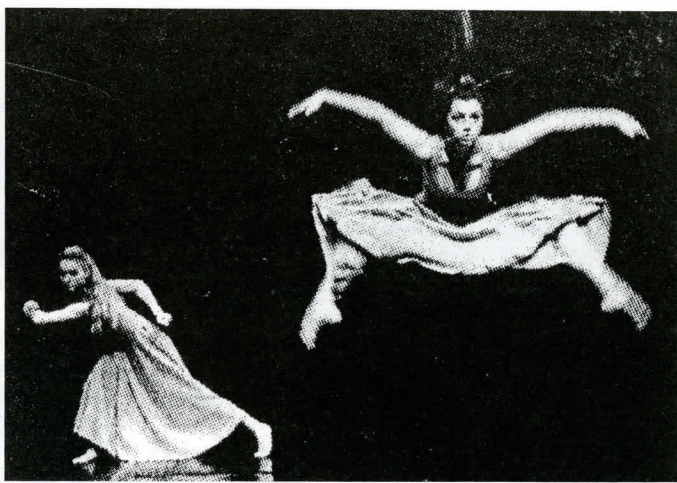
Vlastimil Červ: „Přes lidový a společenský tanec mě osud zavál k tanci modernímu. Mým vyjádřením je tanec bez jakýchkoliv hranic. Rád bych, aby lidé s kterými pracuji opustili omezenost fyzického uvažování o těle tanečníka a pustili se do bezbřehého prostoru duševního ovládnutí každého kousku své bytosti, což dá člověku možnost vyjádřit jakoukoliv lidskou emoci a myšlenku za hranicemi svého těla a naplní to nejen jeho, ale i jeho okolí. To se snažím dávat ve svém tanci a to bych rád cítil ze svých choreografií“.

Romana Kmecová: „Tančím od svého dětství a mám plno krásných vzpomínek spojených s tancem. Tanec to je pro mě možnost vyjádřit se, ale také možnost hledat. Hledat svobodu a volnost, třeba pohybu. A v choreografii, kterou uvádíme zde v Hronově mi byl vítr tím symbolem, který mi pomáhá nalézt.“

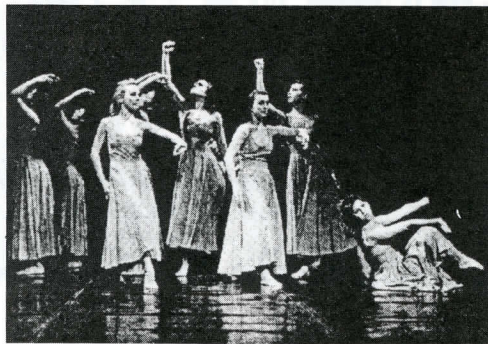
Slovo o souboru ANTARES:

Skupina moderního tance Antares se sešla ke společné práci poprvé v září 1992. Tehdy nás ji založilo několik bývalých členů Soudobého tanečního divadla Jiřího Rebce. Poté, co jsme se spolu s novými členy skupiny, vzešlými z konkurzu, dohodli na názvu (mimoходом je jím jméno nejjasnější hvězdy ze souhvězdí Štíra), začali jsme zkoušet a uskutečňovat v praxi své myšlenky a ideály. Výsledkem důkladné taneční průpravy a vzniku nových choreografií bylo naše první celovečerní představení v Di-

DOMINO

Taneční soubor DOMINO • Praha

vadle pod Palmovkou na jaře roku 1993. Skupina se celý tento rok dále dotvářela a my jsme se každým tréninkem snažili posunout svoji taneční latku výše. Dokladem této snahy byla naše první účast na Národní přehlídce moderního tance s choreografii Hany Mášové „Malé překvapení“ na hudbu J. S. Bacha. Byly jsme úspěšné a to nám potvrdilo správnost naší cesty a posílilo to naši sebedůvěru. Koncem roku se skupina díky názorovým neshodám mírně změnila, ale hlavně jsme byli donuceni nalézt si nové působiště.

Nakonec jsme snad i díky božské náhodě našli vynikající zázemí na katedře gymnastiky FTVS UK v Praze - Vokovicích. Tento moment a také spolupráce s naším novým pedagogem panem Vilímkem vyústila v několik dalších představení a v další úspěšná vystoupení na Národních přehlídkách.

Nyní se nacházíme v roce 1995 a vy máte dnes možnost v našich choreografiích posoudit tříletý vývoj a práci skupiny. Spolu se skupinou Domino se Vám pokusíme zpříjemnit večer a nabídnout Vám něco lahodícího oku i duši. To by měl podle mého názoru tanec lidem dávat.

Slovo o souboru DOMINO:

Je uměleckým souborem tanečního studia DANCE perfect, které pořádá kurzy moderního tance pro více než 1 000 žáků z celé Prahy.

Taneční skupina vznikla v roce 1988 pod uměleckým vedením choreografky Lenky Ottové (1959 Praha). Tanečníci se věnují modernímu baletu, jazzovému tanci a samozřejmě klasickému baletu, pod vedením profesorky Saši Aišmanové - dlouholeté vedoucí baletu Laterny Magiky.

DOMINO se pravidelně zúčastňuje akcí Mezinárodního týdne tance (MTT), jakož i tanečního festivalu „Tanec Praha“. Skupina se již dlouhou dobu účastní také přehlídek scénického tance a patří zde k nejlepším neprofesionálním souborům v České republice. V lednu 1995 se zúčastnilo DOMINO mezinárodní choreografické soutěže „Prix VOLININ“ a bylo jako jeden soubor z mála přizváno k účinkování na galapředstavení na Nové scéně Národního divadla.

Skupina pořádá pravidelně představení na scénách pražských divadel. V těchto představeních představuje veřejnosti svoji současnou tvorbu. V letech 1993 a 1994 vystoupilo DOMINO v Toulouse s celovečerním programem a zároveň se soubor zúčast-

nil také stáží na baletní škole Epsedance - Montpellier a u souboru Ballet Actuel - Toulouse.

Skupina tančí především na hudbu komponistů jako jsou: René Aubry, Michael Nyman, David van Tieghem, Penguin Café Orchestra, Art of Noise apod.

Vedle svých uměleckých činností připravuje DOMINO také vystoupení pro komerční účely (party, galavečery, diskotéky, reklamní prezentace apod.). Od DOMINA se tedy nemusíte dočkat pouze velkého „Umění“ ale také - čas od času - disco dance, blues, kankánu, tanga, charlestonu a show dance jako projevu radosti z pohybu a z tance jako takového.

Pátek 11. srpna 1995 ve 14 a 16 hodin

Slavie

DIVADELNÍ SOUBOR KLOBROUK VÚ KARLOVY VARY

Doporučení: z Divadelní Bechyně 95, armádní přehlídky amatérského divadla

Zdeněk Vaněk

V. R. B.

Doplňkový program 65. Jiráskova Hronova

v pátek 11. srpna

park AJ 17.00

kino dvůr ZŠ 21.15

NADORAZ - koncert populární skupiny

ANDRE - americký rodinný film

Sobota 12. srpna 1995 v 16 a 20 hodin
Jiráskovo divadlo

OŘECHOVSKÉ DIVADLO OŘECHOV U BRNA

Doporučení: nominace z Divadelní Třebíče 95

Vlastimil Peška

BYLO NEBYLO

aneb JAK ŠVÉDOVÉ L. P. 1645

BRNO MARNĚ DOBÝVALI

či také

JAK GENERÁL TORSTENSON OSTROUHAL

KOLEČKA

chcete-li

KOMEDIE NAUČNÁ O TOM, KTERAK LID

DLE SVÉ POTŘEBY DĚJINY OBRACÍ

(podle historických pramenů a podle švédského lidového spisovatele Hanse Eriksona, ale především podle autora komedie)

Režie, hudba, výprava, kostýmy:

Vlastimil Peška

Scénu a kostýmy vyrobili:

Zdeněk Kubík, Jaroslav Hadač, Jitka Pešková,
Terka Klačková a další

Světla:

Roman Kapun

Nápověda:

Marta Kubíková

Program:

Jiří Eliška

Osoby a obsazení:

Osoby, které byly:

Generál Torstenson

Miroslav Urban

Hejtman Sako

Jaroslav Lorenc

Ludvik Raduit de Souche

Radovan Plšek

Jiří Ogilvi

František Klačka

Brněnští konšelé

Květoslav Kozel

Jiří Navrátil

Petr Sekanina

Osoby, které nebyly:

Blotwurst

František Klačka

Trubač Horn

Libor Lhotecký

Dlouhý John

Jaroslav Hadač

Olga

Petra Ryšavá nebo Lenka Duchoňová

Hostinský Walletszký

Květoslav Kozel

Překladatelky

Radoslava Hadačová

Petra Ryšavá

Osoby, které možná byly:

Babka Klára

Libuše Pehalová

Babka Tereza

Jiřina Kotvrdová

Měštka

Radoslava Hadačová

Brněnka

Ludmila Fantová

Dívka

Světлана Kařdová

Všichni herci se střídají v mnoha dalších rolích, byť malých.

Hraje též Adam Bartoň na kontrabas.

Slovo o hře

BYLO NEBYLO aneb Jak Švédové L. P. 1645 Brno marně dobývali, či také jak ge-

nerál Torstenson ostrouhal kolečka, chcete-li komedie naučná o tom, kterak lid dle své potřeby dějiny obrací.

„Stručný“ název komedie v podstatě vypovídá téměř o všem. Zajímavostí je však vznik této komedie. Již letitý příznivec Ořešovského divadla, Švéd Hans Erikson, mě v září 1994 požádal, zda bych podle jeho knihy „Jak Torstenson ostrouhal kolečka“, napsal hru k 350. výročí obléhání Brna Švédy. Myšlenka se mně i souboru zamlouvala, a tak jsme přerušili zkoušení Fausta a začal jsem psát komedii, kterou jsme začali i současně zkoušet. Na první zkoušku jsem donesl první scénu, která je dnes až třetí. Hned jsme ji četli a aranžovali. Tak postupně, zkoušku od zkoušky, vznikla celá komedie. Práce na textu skončila asi v polovině měsíce prosince 1994. Vlastimil Peška

Slovo o souboru:

Ořešovské divadlo oslavilo v roce 1993 devadesát let od svého založení. Pod režijním vedením Vlastimila Pešky pracuje od roku 1975. Takže v roce 1995 oslavíme již 20 let a myslíme si, že nebudeme neskromní, docela úspěšné práce. Byli jsme takřka pravidelnými účastníky nejrozdílnějších festivalů a přehlídek v Němcicích nad Hanou, ve Vysokém nad Jizerou, v Krnově, v Napajedlích, v Blansku, v roce 1987 v Maďarsku, v roce 1991 a 1992 ve Švédsku a v roce 1994 v Anglii a Belgii.

Sobota 12. srpna 1995 v 18 a 20 hodin

Sokolovna

DIVADELNÍ OCHOTNICKÝ SPOLEK PŘI MKS V JILEMNICI

Doporučení: z národní přehlídky jednoaktových her v Želči u Tábora 95

Adolf Hoffmeister

NEVĚSTA

Režie: Zdeněk Karásek
Scéna: Josef Jareš
Kostýmy: Hana Šandová a kol.

Líčení:

Hudební spolupráce:

Výtvarná a technická spolupráce:

Nápověda:

Osoby a obsazení:

Elektrikář

Lékař

Kameloti, nosiči apod.

Číšník

Píkola

Harry White

Anny Black

Pán s růží

Hester

Fanny

Nelly

Mary

Polá Ona

Mladší misses

Ošetřovatelka

Intelektuálka

Notář

John Mac Denby

Věštec

Pastor

Hudebníci

Dana Zuzánková

Jiří Jelínek, Jaroslava Tauchmanová

Josef Jareš, Naďa Skálová, Čestmír Bláha,

Iva Benešová, Marcela Bláhová a kol.

Naďa Skálová, Věra Vaňková

Petr Libnar

Jiří Fišera

Pavel Libnar,

Jana Hájková,

Petra Skálová,

Anna Bucharová aj.

Petr Pochop

Jan Buchar

Petr Pochop ml.

Martina Lipská

Tibor Hájek

Jitka Pivoňková

Jarmila Venzarová

Marcela Bláhová

Naděžda Skálová

Magdaléna Jarošová

Daniela Štefanová

Jitka Vrzalová

Anna Bucharová

Jana Hájková

Čestmír Bláha

Jindřich Kriegel

Bohuslav Otrádovský

Jiří Podlipný

Viktor Blažek

Zpívají

Jaroslava Tauchmanová
Josef Červinka
Leona Vocásková
Magdaléna Jarošová
Jaroslava Tauchmanová
Zdena Karásková

Slovo o hře:

„Nevěsta“ je poetickou hříčkou českého spisovatele a kreslíře Adolfa Hoffmeistera (1902-1973). Z ní na nás dýchne atmosféra meziválečné Ameriky i s jejím byznysem, blues, iluzemi, realitou a téměř „limonádovou love story“, která se odvíjí na lehce frivolní zápletky. Podobnosti s naší současností nejsou náhodné.

Slovo o souboru:

Divadelní ochotnický spolek Jilemnice vznikl z iniciativy Měst. kulturního střediska v Jilemnici v roce 1990. Stalo se tak po 40 letech zániku někdejšího výborného spolku Kolár (přesně před 40 lety byl na JH).

U zrodu současného souboru stál pan Zdeněk Karásek, který přepečlivou a trpělivou prací se souborem dosáhl vcelku vyrovnané úrovně. Drtivá část souboru nikdy divadlo nehrála a tak pouze systematická práce mohla přinést výsledky. V současné době má soubor na repertoáru 3 hry, pohádku Ivo Fischera *My se vlka nebojíme*, kde se uplatnili především nejmladší členové souboru, *Nebe na Zemi* a již druhý rok *Nevěstu* Adolfa Hoffmeistera.

Jilemnice má necelých 6 000 obyvatel. Vzhledem k tomuto počtu považujeme za poměrně zajímavou tu skutečnost, že v souboru je dnes aktivně činných na 50 členů.

Marie Faruzelová
ředitelka MKS Jilemnice

A. Hoffmeister • NEVĚSTA • Jilemnice

Sobota 12. srpna 1995 ve 14 a 16 hodin
Slavie

DIVADÉLKO JESLIČKY ZUŠ NA STŘEŽINĚ HRADEC KRÁLOVÉ

Doporučení: na 2. až 3. místě ze Šrámkova Písku 95

Jan Weiss

SEN KRISTINY BOJAROVÉ

Režie: Jana Portyková

Pohybová spolupráce: Robert Cizler

Výprava: Portyková & Březka

Vyúčinkovávali se: Ilona Semrádová, Jitka Nerudová, Petra Zámečníková,
Dajka Věchtová, Vítězslav Březka, Vít Šafář

Na „SNU“ se sešli žáci Zušky, kteří toho „divadla“ v Jesličkách neměli ještě pořad dost (6 hodin týdně výuka + 2x týdně představení + soustředění), no a k tomu škola + „TO“ soukromí...

Jan Weiss:

Sen Kristiny Bojarové zrcadlí podvědomé seance a mučivé pubertní stavy děvčátka, jeho rozkošnické záchvěvy a vybouření, do patologických tvarů a přízrakových rozměrů rozrostlé strachy, navoděné zčásti vlivy vnějšími, stejně však i obojživelnými sklony jeho ženské přírody vůbec: vlohami hadími a okřídleně vznosnými, ďábelskými i andělskými, sobecky krutými i mučednickými a mesiánsky exaltovanými. Tváře lidí, přicházejících do snu, toť pouhé záblesky tváří žijících i mrtvých i nenarozených.

Doplňkový program 65. Jiráskova Hronova

v sobotu 12. srpna

náměstí 17.00 Koncert machovské dechovky

náměstí 21.30 Slavnostní ukončení 65. JH

OHŇOSTROJ

NĚKOLIK INFORMACÍ O SLUŽBÁCH BĚHEM 65. JH:

INFORMAČNÍ STŘEDISKO tel:
Štáb 65. JH - Městský úřad tel: 485 053
Tiskové středisko tel: 482 153
Jiráskovo divadlo tel: 81 437
Slavie tel: 81 403
Hronovské kulturní středisko tel: 81 314

POŠTA

ul. T. G. Masaryka – tel. 81 633, infor. o tel. číslech – 0120
(pondělí – pátek 8.00 – 17.00 hodin)
telefon, telegraf: pondělí – pátek 7.30 – 20.00 hodin
sobota 8.00 – 12.00 hodin

ZDRAVOTNICTVÍ

rychlá záchraná služba – tel: 155
lékařská služba první pomoci – tel: 204 44
stomatologické odd. Náchod – tel: 208 60
(pondělí – pátek 7.00 – 17.00 hodin)
Linka důvěry, tel. 23342
(pondělí – pátek 7.00 – 15.00 hodin)

ZDRAVOTNÍ STŘEDISKO HRONOV - Havlíčkova ul.

lékařská návštěvní služba - tel: 81 592
ordinace MUDr. Prágra - tel: 81 307
dětské odd. - tel: 81 382
stomatologické odd. - tel: 81 263

POLICIE

tísňové volání tel: 158
okresní ředitelství Náchod tel: 333 111
stanice Hronov tel: 81 333
městská policie tel: 485 053

POŽÁRNÍ OCHRANA

ohlašovna požárů tel: 150

HRONOVSKÉ NÁVRATY PODRUHÉ

Výstava zpravodajů, programů
a jiných materiálů dokumentujících
šedesátpět let ochotnického festivalu
Jiráskův Hronov.

Městská knihovna Egona Hostovského
Jiráskova ulice

Otevřeno
denně od 4. do 12. srpna 1995
od 9 do 12 a od 13 do 17 hodin

Vstupné dobrovolné

Výstava dokumentů a reálií

VYKROČILI STEJNÝM KROKEM

125 let od založení

Tělocvično-hasičské jednoty „Sokol” v Hronově

Výstavní hala Jiráskova divadla - balkón
Otevřeno při akcích

Programovou brožuru G5. Jiráskova Hronova včetně almanachu redakčně připravila z podkladů a fotografií Ivana Richtera. Obálku navrhl Jiří Zhibo, typograficky upravili Jiří a Marek Zhibovi a vytiskly Grafické závody Hronov, s. r. o.

*A DÍLO TO
BUDIŽ
POŽEHNANÉ*

Alois Jiránek

PŘI POKLEPU
NA ZÁKLADNÍ KÁMEN DIVADLA
V HRONOVĚ 26. SRPNA 1928

JIRÁSKŮV HRONOV - PAMĚŤ ČESKÉHO DIVADLA

Osobní vyznání a emotivní výpovědi mnohých osobností, jež poznamenaly české a nejen české amatérské divadlo, jasně dokládají, že Jiráskův Hronov není jen jedním z řady divadelních festivalů a přehlídek. A neliší se od nich pouze tím, že je nejstarší, nejdelší a největší. Pětašedesátiletá historie Jiráskova Hronova odráží peripetie vývoje českého divadla a je zároveň svědectvím o proměnách společnosti. Zejména proto není a ani nemůže být kamenným pomníkem.

Je ctí českého divadla, že Jiráskův Hronov vznikl ze svobodného rozhodnutí ochotníků, na jehož počátku stála iniciativa hronovského souboru. Přičemž dedikace přehlídky A. Jiráskovi nebyla jen poctou místnímu významnému rodákovi, jež ostatně patřil mezi příznivce ochotnického divadla. Byla především přihlášením se k národní tradici, v níž má ochotnické divadlo své specifické místo. Festival však nikdy nebyl oslavami A. Jiráska (pouze první ročník byl složen z inscenací jeho her) a bylo by zjednodušením skutečnosti tvrdit, že byl převážně věnován interpretaci her české klasiky, byť zde takové projekty existovaly (např. ročník 1946 od Jiráska k Tylovi). Byl, je a bude takový, jaké bylo, je a bude české divadlo. Ochotníci byli, jsou a budou svobodní. Doklady o tom v bohaté historii JH existují. Neuspěli zde východočeští fašisté (v letech 1932-33), přehlídka byla posilou národního vědomí v letech nacistické okupace. Jiráskův Hronov se v letech komunistické totality nestal ani komunistickou slavností. A to přes všechny nálepky, tematická vymezení, dedikace jednotlivých ročníků politickým výročím, manipulace s cenami, pokusy direktivně ovlivnit výběr a úzkostlivé hlídání centrálními, krajskými i okresními orgány, aby sem nepronikli závadní autoři (Franz Kafka Zelenečských, Jiří Suchý Blanenských) či závadné tituly (Hostina kanibalů Divadýlka Slaný). Neuspěly ani pokusy udělat z Hronova divadelní konzervu (festival byl v 60. letech otevřen celému spektru amatérského divadla, v letech normalizace sem jiné druhy divadla a tzv. autorské divadlo pronikly jen potají např. v rámci tzv. studijních představení). Symbolicky byla nakonec nálož tzv. protisocialistické ideje uložena v r. 1989 v Majakovského „Příliš horké lázni“ Metry Blansko.

Jiráskův Hronov byl a je školou ochotnictví. Už na desátém Hronově (1940) se uskutečnilo první školení vedené profesionály a zakončené zkouškami. Od r. 1948 se konají veřejné diskuse. První z nich vedl host mnoha poválečných Hronovů, muž s dlouhou bílou šálou, prof. A. M. Brousil. V sedmdesátých a osmdesátých letech vyrostla v Klubu mladých divadelníků v Dřeviči celá generace, která posléze ovlivnila české divadlo. Lektorsky zde působili mnozí, jež v současné době patří mezi uznávané režiséry. Za všechny možno uvést současného šéfa činohry Národního divadla v Praze Ivana Rajmonta.

K tradici Hronova patří také setkávání se slovenským divadlem. Hosté ze Slovenska byli zváni od druhého ročníku. Od 70. let byl JH v dvouletých intervalech celostátní přehlídkou, tj. uměleckou konfrontací českého a slovenského divadla. Posledním takto koncipovaným ročníkem byl šedesátý (1990).

Specifickou kapitolou této přehlídky je od jejích prvních ročníků způsob výběru. Pouze v prvních ročnících a válečných letech se soubory hlásily. Pak se stále hledalo. Tabulkovací a bodovací systémy, soutěž aktivity, systém

krajských a mezikrajsových přehlídek, ústřední výběrová komise. Některé experimenty vydržely pouze jeden ročník. Např. v r. 1952 pořadatelé (Ústředí lidové umělecké tvořivosti) vybrali hry a soubory, které s velkou finanční a odbornou pomocí soutěžily o účast na Hronově. Dva poslední předlistopadové (1988-89) a první polistopadový (1990) ročník zaznamenaly přímý postup z krajských přehlídek.

Od 60. let není Jiráskův Hronov jedinou přehlídkou českého činoherního divadla. Postupně vznikly Šrámkův Písek jako přehlídka mladého a netradičního divadla, Dětské divadelní léto, Národní přehlídka dospělých hrajících pro děti, Krakonošův divadelní podzim (přehlídka vesnických a zemědělských divadelních souborů). Vedle těchto přehlídek a druhotných festivalů jako jsou Wolkerův Prostějov a Loutkářská Chrudim se JH začal profilovat jako vyvrcholení národní soutěže dospělých městských amatérských divadel, jejichž inscenace byly postaveny na tradiční divadelní konvenci. Od poloviny 80. let se Hronov zvolna posunoval k žatvě, tj. k přehlídce různých druhů amatérského divadla jako obrazu dané sezóny. Rozšiřování programu přineslo problém „hronogramu“ = hektického stíhání. Jedni byli ochotni takto nabitý program absolvovat, jiní žehrali, že Hronov má být také příležitostí k přátelskému setkávání.

Pořadatelé Jiráskova Hronova byly různé subjekty. Střežovský spolek českých ochotníků Ústřední matice divadelních ochotníků československých stála u zrodu přehlídky a spravovala ji přes válečná léta až do r. 1948. Dva další roky byla spolupořadatelem a posléze čtyřicet let přehlídku pořádal stát, respektive jím zřizované organizace (Ústřední lidové umělecké tvořivosti, Ústřední dům lidové umělecké tvořivosti, Ústav pro kulturně výchovnou činnost), které vydávaly také soutěžní řády.

Pokud jde o podíl hronovských ochotníků, je třeba říci, že jejich souborová kasa (pouhých dvanáct tisíc korun) bylo prvním počinem k národní sbírce na postavení Jiráskova divadla. (Sbírali členové Matice a také hasičských jednot). Již v průběhu stavby se ukázalo, že divadlo nebude místně využito, a proto předseda spolku a také místopředseda Matice Max Lederer z Jaroměře prohlásil, že když se na divadlo skládali ochotníci z celé země, mělo by jim také sloužit. Tak se narodil první ročník celostátní přehlídky maticích souborů. Kromě pana Lederera byli v přípravném výboru starosta Hronova dr. Kudrnáč (oba společně stáli v čele výboru) a dále R. Středa jednatel a J. Šrůtek pokladník. Několik prvních ročníků byly tedy funkce v přípravném výboru zdvojeny (Matice + hronovští), byť posléze ve výboru získali rozhodující funkce představitelé Matice jako reprezentace všech českých ochotníků, hráli hronovští divadelníci v přípravách a realizaci významnou roli (od 4. ročníku, kdy festival také získal státní podporu). V době, kdy přehlídku spravoval stát, neměli na její profil vliv. Právem měli proto pocit, že je přehlídka záležitostí úředníků z Prahy, jak psali v dopise prvnímu polistopadovému ministru kultury ČR prof. Lukešovi.

Při odpovědi na otázku, jaká je současná tvář přehlídky, je třeba se vrátit k roku 1990, tj. k 60. ročníku. Nesl podtitul „přehlídka amatérského divadla s českou, moravskou a slovenskou účastí a zahraničními hosty“. Byla zahájena připomenutím listopadových stávkových divadel, tj. setkáním některými osobnostmi (Daniela Fischerová, Daniela Kolářová, Vladimír Merta aj.). Po mnoha letech se představitel zahraničního souboru ze západu (Ateliér Teater Antwerpen) a vůbec poprvé v historii zde působili lektori ze západu (Bodil Larsen z Dánska a Franz Horcicka z Rakouska). Oba vedli jednu třídu Klubu mladých divadelníků. Zmizel rozdíl mezi hlavním a vedlejším (studijním)

programem a přehlídka se uskutečnila jako nesoutěžní setkání bez lektorského sboru. Hodnocení nahradily recenze českého a slovenského kritika ve Zpravodaji a diskuse ve dvou diskusních klubech. Zbýl tak čas na besedy (zavítal sem např. Otomar Krejča, o Radokovi mohli účastníci přemýšlet s fotografem a scénografem Jaroslavem Krejčím, jenž zde také vedl fotografickou dílnu a vystavoval soubor divadelních a dalších fotografií z listopadu 89). Rukopis režiséra hronovského souboru a po podzimních komunálních volbách i starosty města ing. Houška nesla jednak divadelní pouť, jednak zajímavý mimodivadelní program a také inscenace Jiráskovy hry Pan Johanes v provedení místního souboru, která 60. JH uzavírala. Ve Zpravodaji bublal spor o to, kdo má JH pořádat a do jaké míry byla přehlídka poplatná minulé době. Z řady důvodů (politická aktivita souborů a jejich představitelů v listopadu i po něm znamenala, že mnohé neměly na divadlo čas, vznikla další občanská sdružení s národní působností, naopak k 1. 8. 1990 byl zrušen ÚKVČ a utlumována činnost krajských kulturních středisek) byl Jiráskův Hronov spíše v roce nula. Mnohé otázky musely být řešeny - od pořadatelsví, přes způsob výběru, po koncepci, vzdělávací program, diskuse, soutěžní charakter, slovenská účast apod.

Na podzim vznikl nový statut JH, posléze podepsaný ministrem kultury ČR Milanem Uhem. Ten stanovil, že přehlídku pořádá město Hronov ve spolupráci se zájmovými organizacemi a odbornými institucemi. Jejím vyhlášovatelem a hlavním ekonomickým gestorem zůstalo Ministerstvo kultury ČR.

Na jaře 1991 se na svém ustavujícím zasedání sešel nový řídicí subjekt přehlídky - festivalový výbor. Jsou v něm zastoupena všechna občanská sdružení s národní působností (ADA, SČDO, VSVD, STD, Amatérské divadlo a svět), nová příspěvková organizace MK ČR IPOS - ARTAMA, česká střediska mezinárodních nevládních organizací AITA-IATA a UNIMA a Ministerstvo kultury ČR. Demokratickým způsobem (tj. hlasováním, přičemž každý subjekt má jeden hlas) přijal koncepci JH jako scénické žatvy českého amatérského divadla se zahraniční účastí. Žatva je chápána jako nesoutěžní setkání, otevřené všem druhům, žánrům a poetikám. Výbor doporučil, aby byla umožněna účast ze Slovenska jako nám nejbližších divadelních přátel.

Začal být hledán model diskusí. V 61. ročníku byl ustaven lektorský sbor, jehož úkolem bylo provést stručnou reflexi každé inscenace a jejím prostřednictvím nastolit témata k diskusí a tuto posléze i vést. V dalších dvou letech (ročníky 62. a 63.) byly vypsány diskusní kluby, vedené zajímavými osobnostmi (Ivan Vyskočil, Daniela Fischerová, Jiří Frehár, Roman Polák, Jiří Hraše, Petr Lébl ad.). V roce 1994 se Hronov vrátil k modelu společných veřejných diskusí, doplněných o základní rozborové semináře.

Klub mladých divadelníků se v roce 1994 změnil na Klub (nejen) mladých divadelníků a v r. 1993 se vrátil z Dřeviče do Hronova. Zájemců o tyto aktivity každoročně přibývá. V roce 1994 zahrnul vzdělávací program besedu o seniorském divadle s lektorkou ze Švýcarska. Tato beseda a aktivita Českého střediska AITA-IATA daly podnět k založení nové národní přehlídky seniorského divadla. Diváci letošního JH uvidí její první plody. Od r. 1994 jednotlivé dílny Klubu přinášejí inspiraci z jednotlivých druhů divadla. Je to důsledkem úsilí promítnout koncepci Hronova jako scénické žatvy i do vzdělávacího programu a poskytnout tak jednotlivým zájemcům něco, s čím se na druhových národních přehlídkách nesetkají.

Tíha odpovědnosti za výběr inscenací leží na programové radě a na porotách těch národních přehlídek, které mají možnost dvou, respektive od r. 1994 jedné nominace. Slouží ke cti všem pořadatelským subjektům přehlídky, že stranou nezůstávají ani inscenace, jež z různých důvodů neprošly národními přehlídkami. Vzniká tak více či méně pravdivý obraz dané amatérské sezony. Rostoucí počet inscenací však volá po jisté regulaci (1993 - 28, 1994 - 32). Důvodem je nejen finanční náročnost tak rozsáhlého programu, ale i přirozená únava účastníků a malý prostor pro širší diskusi o jednotlivých kusech.

Novou kvalitu, tj. jasnější koncepci, dostala zahraniční účast. Za hlavní část odpovídá České středisko AITA/IATA, které zve jako hosty soubory, jejichž inscenace prokázaly kvalitu na festivalech v zahraničí. Je doplňován o hosty města Hronova a jednotlivých střechových občanských sdružení. Slovenská účast byla v letech 1991-94 konzultována s Národním osvetovým centrem v Bratislavě, pro r. 1995 navrhl slovenskou účast český delegát na scénické žatvě v Martině. Slovenská strana se podílí na úhradě nákladů (hradí cestovné).

Podstatně se díky hronovským rozšířil mimodivadelní program. Zahrnuje výstavy, koncerty, sportovní akce, poznávací vycházky a výlety, což rozšiřuje nabídku aktivit pro návštěvníky JH. Hronovský soubor spolu s radnicí tvořivě pracuje s oficiálním rámcem festivalu, tj. zahajovacím a závěrečným ceremoniálem, vítáním na schodech apod. Ztratily někdejší koženost, což je možné dokumentovat zcizovacím efektem loňského zahájení, při němž kostýmovaná paní kněžna z kočáru nabádala pana starostu, aby pečoval o rozvoj divadla ve městě. Na druhé straně je právě tento rámec pro Hronov typický a nezaměnitelný.

Dávno již neodpovídá skutečnosti, že Jiráskův Hronov je plně financován Ministerstvem kultury. V letech 1993 - 94 byla generálním sponzorem Česká spořitelna, přičemž MK ČR poskytlo nezanedbatelný příspěvek. Do rozpočtu přispívají také město Hronov, OÚ Náchod a IPOS-ARTAMA. Financování přehlídky lze tedy pojmenovat jako více-zdrojové. Občanská sdružení financují své projekty. Podnikatelé a živnostníci podnikající ve městě si považují za čest přispět malým darem či službou. Tento nový rys vrací Hronov do předmnichovské republiky, kdy byl záležitostí celého města.

Proměnila se také role státního zařízení (IPOS-ARTAMA). Občanskými sdruženími bylo pověřeno roli odborného servisu a je také jedním ze subjektů ve Festivalovém výboru. Navrhuje koncepci, sbírá podklady pro jednání výboru a programové rady, vypisuje dílny a semináře, připravuje Zpravodaj a další tiskoviny. Činí tak ve spolupráci a po dohodě s městem, jeho orgány a institucemi. Pro rok 1995 bylo spolu s městem Hronovem pověřeno MK ČR pořádáním festivalu. Ten již není vyhlášován. Jeho konání a propozice jsou veřejnosti sděleny prostřednictvím bulletinů, Amatérské scény a organizačních článků občanských sdružení.

Jiráskův Hronov se tedy podobně jako české amatérské divadlo (viz závěrečné slovo Jana Císaře k letošní Divadelní Třebíči) z roku nula v roce 1990 posunul od prvních let své novodobé existence. Svědčí to o vnitřní síle českého amatérského divadla, jehož je Hronov symbolem. Jeho historie vlastně ani nepotřebuje přívlastky. Je pamětí národa. Národa, k jehož tradici ochotnické, amatérské divadlo a jeho Jiráskův Hronov neodmyslitelně patří. Věřím, že se již brzy dočká napsání a vydání svých dějin. Bude to záslužný čin pro české divadlo.

ANKETA

Co znamená Jiráskův Hronov pro české amatérské divadlo

Parlament České republiky
PŘEDSEDA POSLANECKÉ SNĚMOVNY

V Praze dne 6. června 1995

Na Jiráskův Hronov jsem začal jezdit, až když jsem se stal ministrem kultury. Přivedla mě tam však přichylnost a příslušnost k ochotnickému hnutí. Začínal jsem jako dramaturg a textař v brněnském souboru X, nikdy na to nezapomenu a na mou tvorbu měly tyto začátky trvalý vliv. Pamatuji se také, že v období nesvobody byli ochotníci záštitným územím, na kterém bujely některé zakázané nebo nepovolené, ale plodné divadelní nápady a myšlenky.

Ani v nové funkci jsem na tom všem nic nezměnil, jezdím dál na Jiráskův Hronov a budu to dělat, i když jednoho dne ve funkci nebudu. Láska nekončí - a amatéři odvozují své pojmenování od latinského slovesa *amō, amare*, tj. milovat.

PhDr. Milan UHDE

Ministr kultury České republiky
Pavel Tigrid

Často jsem tázán, má-li smysl slavit různá výročí. Odpovídám, že má. Každé výročí je paměť národa. Je ctí dnešních amatérských divadelníků, že jsou pokračovateli obrozenecké tradice. Je ctí českého amatérského divadla, že se může pochlubit šedesáti pěti ročníky Jiráskova Hronova, patrně jedné z nejstarších divadelních přehlídek v Evropě. Je to však zároveň i závazek. Amatéři vždycky pokoušeli múzu a přinášeli českému divadlu nové podněty, impulsy. Věřím, že tomu tak bude i nadále.

A handwritten signature in black ink, reading 'Pavel Tigrid'. The signature is stylized, with a large, looping 'P' and 'T'.

Pavel Tigrid

ministr kultury ČR

Město Hronov

Co znamená Jiráskův Hronov pro české ama- térské divadlo

Jestli se mohu v úvodu vyjádřit jako dlouholetý amatérský herec a režisér, vidím význam hronovského festivalu především v tom, že po dlouhá léta vytváří platformu pro každoroční konfrontaci vlastního snažení s tím, co v daném roce přineslo amatérské divadlo v celostátním průměru. Je to účinný podnět k sebezpytování a k zhodnocení práce ve vlastním souboru. Je to pro každého účastníka i souhrnná informace o současném stavu amatérského divadla. Hronovský festival však vnímavému účastníku přináší i řadu emotivních zážitků, podnětů a inspirací potřebných pro další činnost v amatérském divadle. V posledních letech vstoupila do popředí zájmu i výchovná vzdělávací část festivalu, pro kterou program přehlídky vytváří jakousi studijní látku, o které lze diskutovat a poučit se pod odborným vedením, o jejích kladech i slabinách. Z tohoto hlediska je vlastní festivalový program neodlučitelně spojen s výukou v klubech i v diskusních kroužcích a stává se i z tohoto pohledu významnou součástí celého systému výchovy a vzdělávání amatérských divadelníků. A nyní několik slov z pozice současného starosty města Hronova. Jiráskův Hronov je také již po 65 let významnou českou kulturní tradicí, kterou město Hronov vkládalo a vkládá do vinku českého amatérského divadla. Dokázalo vytvořit osobitou atmosféru těsně spojenou s moderní krásnou budovou Jiráskova divadla, ale i s mnohými jinými koutky malého města, poznamenanými nebyvalou přízní osudu, který určil Hronov za rodiště významným českým umělcům - A. Jiráskovi, J. Čapkovi a E. Hostovskému. Z těchto důvodů se stal Hronov nezaměnitelným místem konání přehlídek českého amatérského divadla, místem, kde vznikaly a vznikají krásná přátelství mezi lidmi společně horujícími pro činnost v divadle.

I když je pravdou, že rozsáhlé ochotnické hnutí, organizované UMDOČ existovalo a žilo i před rokem 1931, lze s trochou nadsázky říci, že svůj skutečný domov získalo až hronovskými každoročními festivaly. Rád bych proto závěrem potvrdil, že si město Hronov této skutečnosti váží, že je mu ctí být domovem významného občanského hnutí české společnosti, kterým bezesporu české amatérské divadlo je a že bude i v dalších letech usilovat, aby bylo amatérským divadelníkům domovem dobrým, kam se budou s radostí a nadšeně každým rokem vracet.

Ing. Miroslav Houšť
starosta města

SVAZ ČESKÝCH DIVADELNÍCH OCHOTNÍKŮ

PŘEDSEDNICTVO SVAZU PRAHA

Jiráskův Hronov je nejstarší amatérský festival v Evropě. I když v životě lidském už pětadesát let není věk nikterak závratný, u festivalu je nebyvalý. Mohl ho dosáhnout pouze díky tomu, že je stále živoucí součástí divadla z libosti v Čechách, na Moravě i ve Slezsku (a po šedesát let i na Slovensku), díky tomu, že citlivě reaguje na jeho vývoj i potřeby. Jistě, každý ročník byl jiný, jinak jej poznamenala doba a její proměny, jiná přátelství se tu uzavírala a potvrzovala, zážitky přinášel nezapomenutelné i jepiči. Ale přes někdy nedocenené ambice souborů, přes osobní pocity křivdy, přes politické zvraty vysílal do života české kultury převážně podnětné signály. Jména vynikajících herců, režisérů, divadelních historiků i teoretiků, pro něž byl nejen pomyslnou startovní čarou, ale i důležitou etapou života, by vytvořila účtyhodný seznam.

Ministerstvo kultury České republiky

Hronov jsem navštívila již desetkrát. Je to pěkná řádka let, ale z hlediska 65. výročí Jiráskova Hronova pouhý zlomek. Mohu tedy bilancovat své dojmy přesně na poloviny - pět let Hronovů do roku 1989 a pět poté. Jakkoli dojmy z první poloviny mé desítky kalily obavy z nepředvídaných reakcí východočeských strážců ideologie a s tím souvisejícími dalšími následnými problémy, měly mé cesty na Hronov jedno společné. A to přetrvalo i po „revolučním účtování“. Je to báječný pocit sounáležitosti všech aktérů Hronova - a to jak návštěvníků z řad diváků, tak organizátorů a především těch nejdůležitějších - herců! Přála bych nám všem, aby si tuto atmosféru Hronov podržel i nadále!

PhDr. Zuzana Malcová

ředitelka odboru regionální a národnostní kultury MK ČR

Je celostátní mezidruhovou přehlídkou s mezinárodní účastí otevřenou všem divadelním druhům, žánrům, nejrůznějším postupům, stylům a poetiky nabízející inspiraci a nejnáročnější skolu amatérské tvorby. Toto vše může nabídnout za předpokladu skutečně bohaté skladby, nikoli jako formální ukázka několika titulů amatérské tvorby. To může naplnit stávající osmidenní přehlídka a ne nějaké zkrácené torzo.

Vlastimil Ondráček
místopředseda SČDO

Jiráskův Hronov je důležitou motivací pro činnost amatérských souborů, je pro ně metou, o níž stojí zato usilovat. Ale znamená i cosi daleko důležitějšího. Je kulturní institucí v nejvlastnějším slova smyslu, je pojmem takřka symbolickým. Pro amatérské divadlo a ochotníky znamená totéž co Národní divadlo pro české divadlo a občany této země. Může procházet obdobím větší či menší slávy, drobnými i vážnějšími krizemi, přesto zůstává nadějí, světlem, jistotou.

Vítězslava Šrámková,

vedoucí pracoviště ARTAMA Informačního a poradenského střediska pro místní kulturu, Praha

Tím nejdůležitějším a asi i nejpěknějším, co Jiráskův Hronov přináší amatérskému divadelníkovi, je pocit sounáležitosti. Samozřejmě, dalo by se dlouze hovořit o možnosti konfrontace, o postižení nových trendů a netradičních přístupů, o střetávání se různých forem atd.

Hronovská divadelní přehlídka je pro mnohé z nás místo, kde se po roce potkávají lidé, kteří dělali amatérské divadlo před dvaceti, třiceti lety, lidé, kteří za sebou mají teprve první krůčky po jevišti, ale na všechny působí ta zvláštní neopakovatelná atmosféra.

Hronov to je místo setkání. Město, které na těch několik dní festivalu - Jiráskových slavností - jak říkají domácí, dostane úplně jinou tvářnost, než má ve všední dny. Zkuste si zajet do Hronova třeba v dubnu, květnu. Je tu pěkně, ale není to ono. Stejně tak je u nás množství divadelních přehlídek, třeba i s dlouhou tradicí, kam se mnozí divadelníci každoročně vydávají. Ale Hronov, ten je jenom jeden.

František Mikeš
předseda správní rady ADA

Jiráskův Hronov je pro nás vrcholem divadelního dění, který dnes zastřešuje všechny divadelní aktivity. Je to vrchol divadelní sezony, divadelního snažení i touhy divadelníka. Je to prostě vrchol. Je odměnou, je satisfakcí, je setkáváním divadelníků, je konfrontací směrů, žánrů, tvarů i druhů. Je vrcholem úrovně a kvality, divadelního usilování a myšlení. Je odměnou na kterou se nepominá. Stává se pro divadelníka jedním ze životních opěrných bodů, když říká: „To bylo tenkrát, když jsme hráli na Hronově.“ Je tedy účast na něm i pychou. Je poznáním možností amatérů i divadla i jeho současné úrovně. Je jeho konfrontací. Každoročně uzavírá jednu etapu divadelní práce. Jeho kvality účastníci poznávají, obohacují a podněcují. V tom plní svoji nezastupitelnou funkci, neboť v sobě koncentruje práci výběrových přehlídek. Je krokem k dalšímu očekávání a letos již 65. krokem v cestě za divadelním poznáním amatérů, jako zdroj inspirace a vzdělávání, jako prostředek setkávání a divadelní sounáležitosti. Bez něho by ani nebylo amatérské divadelnictví možné. Jiráskův Hronov se tak stal tradicí, dílnou i budoucím očekáváním.

Jan Merta
za Volné sdružení východočeských divadelníků

Dramatická výchova není primárně součástí kontextu amatérského divadla. Je to „podmnožina“ estetické výchovy, takže ti, kteří se dětskému divadlu věnují, nemohou být amatéři, nýbrž většinou jsou - svým statutem - profesionálové (totiž pedagogové) a měli by být profesionály také svým odborným vybavením, což pravda, je zatím u mnoha vedoucích dětských souborů a učitelů ZŠ jen zbožné přání. Z řečeného vyplývá, že to podstatné, co oborem hýbe, se odehrává na nově vzniklých katedrách dramatické výchovy či výchovné dramatiky (DAMU, JAMU), na dalších vzdělávacích institutech, na dlouhodobých seminářích Centra dětských aktivit v ARTAMĚ, Sdružení pro tvořivou dramaturgii a jiných subjektů, a zejména na Dětské scéně v Ústí nad Orlicí a v nově vzniklém Klubu dětského divadla.

Takže v posledních letech je pro Jiráskův Hronov dětské divadlo zajímavou možností, jak zpestřit festivalový program, byť v Hronově nejsou pro dětské soubory zrovna nejlepší prostorové podmínky. Význam rozhodně měl loňský seminář dramatické výchovy, jehož lektora (Jiří Pokorný) Sdružení pro tvořivou dramaturgii zajistilo. Měl takový ohlas, že se díky jemu začali o dramaturgii zajímat studenti, mladší vedoucí souborů, kteří by k ní možná nepřišli nebo by jim cesta trvala déle.

Jaroslav Provazník
tajemník Sdružení pro tvořivou dramaturgii

Muzeum loutkářských kultur Chrudim

Jiráskův Hronov jsem vždycky brala pro amatérské divadlo i pro sebe především jako příležitost. Příležitost k setkávání a poznávání. K setkávání s nejzajímavějšími tohoročními výsledky všech oborů „divadla z libosti“ a poznávání nejrozličnějších pohledů na divadlo a potažmo i na svět. K setkávání s inspirací a poznávání nejrozličnějších tvořivých cest a cestiček. V neposlední řadě pak k setkávání s lidmi, které spojuje společný koníček (a spojují či rozdělují názory na něj), k stálému vzájemnému poznávání lidí nových. Pro sebe navíc - v nekonečných diskusích k hledání sebe sama uprostřed toho všeho.

Alena Exnarová
ředitelka Muzea loutkářských kultur Chrudim
prezidentka České sekce UNIMA

Absolvoval jsem více než dvacet ročníků JH jako divák a „klubista“ a jeden dokonce jako člen vystupujícího souboru. Myslím si, že je to největší a nejprestižnější přehlídka amatérského divadla v naší zemi, že je dodnes nejvyšší domácí metou, které může český amatérský soubor dosáhnout. A vedle toho (a možná ještě více) je Hronov místem, kde se každoročně setkávají přátelé „praštění kulisou“, aby si navzájem předvedli, co za uplynulý rok kde vzniklo zajímavého a pozoruhodného v českém amatérském divadle, ale také si mohli povídat, vyměňovat názory a zkušenosti, zdaleka ne jen o divadle. No řekněte, kde jinde najdete na tak malé-m prostoru tolik přátel najednou?

Martin Dvořák
primátor města Hradce Králové

Postavením hronovského ochotnického stánku vznikla krásná myšlenka, pozvat do Hronova ochotníky z jiných měst naší republiky. Vzdát počtu M. A. Jiráskovi, pochlubit se novou, krásnou budovou a zahrát si na jeho prknech. Tak vznikl divadelní Jiráskův Hronov. České amatérské divadlo má za sebou již 64 setkání na přehlídkách při JH a každé bylo jiné s novými myšlenkami, inspiracemi i pojetím, ale jedno měly společné, sejdou se „blázni“ fandici ochotnickému divadlu. Bude-li těch „bláznů“ na Jiráskových Hronovech stále přibývat (nemyslím jen těch právě vybraných a hrajících) pak odkaz M. A. Jirásky bude naplněn.

Moje velké přání je, aby Jiráskův Hronov s českým amatérským divadlem nikdy nezanikl a byl stále chloubou a láskou ochotníků celé naší vlasti.

Věra Prouzová
členka MAJ Hronov

Samozřejmě jsem zahlcena pocity - jednak jako divák, jako herec, jako přítel mnoha bláznů - komediantů.

Moc je mě líto, že se k důležitosti Jiráskova Hronova pro české amatérské divadlo nemůže vyznat Láda Lhota, který do své smrti absolvoval všechny ročníky JH, kromě dvou.

Můj první herecký Hronov byl před 40 roky - v roce 1955. Pro soubor i pro mě osobně to byl tenkrát nebeský dar - stoupali jsme po žebříku nahoru přes malé i větší přehlídky - až najednou jsme byli na vrcholu - a ještě k tomu s absolutním vítězstvím.

Myslím si, že do doby, kdy JH byl soutěžní přehlídkou toho nejlepšího, co se za rok v republice urodilo, byla účast na JH nejvyšší metou a výsledkem mnohdy pěkné dřiny.

Od nově koncipovaného JH - jako přehlídky zajímavých, experimentálních, inspirativních inscenací - se stal JH opravdovou dílnou - diváckou, vzdělávací a teď už znovu společenskou událostí - už ne tak prestižní a emocionální, ale hnacím motorem zkusit dělat divadlo třeba zase jinak.

Na závěr bych chtěla sdělit malou perličku z účasti našeho souboru na JH v roce 1977 s Gorinovou hrou „Zapomeňte na Herostrata“. Měli jsme v souboru člena, který emocemi příliš neoplýval. Liboval

si v drsnější gramatice, líbila se mu děvčata víc, než by měla a v podstatě ho nic nerozházelo. Když jsme začali stěhovat jeviště, zjistili jsme, že dotyčný klečí na zemi, líbá prkna hronovského jeviště a tiše pro sebe si říká: „Tak to jsou ta prkna, která znamenají svět!“ Nikdo jsme se nesmál - měl totiž v očích slzy.

Jarka Mikešová
DS Máj Praha

Ze své nechtěné, avšak, bohužel, faktické pozice pamětníka, vidím Jiráskův Hronov nostalgicky - pod zorným úhlem svých téměř čtyřiceti pobytů, sedmnácti účastí v inscenacích a několika ocenění. Má nostalgie pramení ze skutečnosti, že tahle moje „krásna“ nelze už nikdy vrátit. Lze jen trochu nostalgicky vzpomínat.

Očima soudného současníka však беру Jiráskův Hronov již ne jako pouť do Mekky amatérského divadla, ale jako skutečnou možnost přehlídky jak nejlepších inscenací nejrůznějších žánrů, ale tak i vzorku širokých možností současného amatérského divadla. A tomuto pohledu, i přes svou nostalgii, fandím, držím palce a domnívám se, že takové příležitosti soustředění v tak nepřeborném množství a rovněž vzhledem k tradici, by bylo hříchem opustit.

František Klačka

Jiráskův Hronov byl a snad je stále „Mekkou“ amatérských divadelníků. Směřovaly k tomu jak městské, tak okresní a krajské soutěžní přehlídky. Je pravda, že úroveň doporučených inscenací nebyla vždy na stejné úrovni, ale pohovory s porotami a zejména pak rozborové semináře, byly školou pro každého z nás.

S Divadlem Dialog Plzeň jsme se probojovali na prkna Jiráskova divadla 9x a vždy to byla neopakovatelná atmosféra a velký zážitek.

Dalším velkým darem Hronova bylo navazování celoživotních přátelství s lidmi stejné „krevní skupiny“ a opětovná setkávání. Srdečná atmosféra, družnost a společenská střetávání mělo však výhodné podmínky ve společenských zařízeních Hronova („100“, Ponorka, Prajzko atd.).

Pro mne pak každý ročník z 37 absolvovaných JH znamená nezapomenutelné vzpomínky a stálý zdroj inspirace.

Přeji všem účastníkům dalších ročníků JH stejné zážitky a přátelství.

Slávka Trčková
Divadlo DIALOG Plzeň

Ptáte-li se „co znamená JH pro české amatérské divadlo“, nevíme, neboť nejsme „české amatérské divadlo“.

Víme jen něco málo o lidech, které tam potkáváme a soudíme, že „jak pro koho“... Potkáváme veledůležitě debatéry, polykající kulturu s nenajedností fanatiků i jedince, kteří neopustí legendární „100“. Vnímáme rozklepané amatéry i suverenní hodno-

titele rozsévající „slovo Boží“, vnímavé diváky i rozjívěné dorostence, uhoněné dobrovolníky z Hronova i spokojené nedobrovolníky odjinud.

My jezdíme za hronovskými a kumštem. Za přáteli: těmi, co potkáváme, i těmi, co už nikdy bohužel nepotkáme.

Poláškoví z Blanska.

JH je poctou souboru za kvalitní inscenaci, vrcholnou příležitostí konfrontace práce souborů i inscenační poetiky, zdrojem inspirace, navázání kontaktů i společenském setkání lidí divadlem spřízněných. Pro svou tradici je zároveň chloubou českého amatérského divadla a reprezentací pro celý ochotnický svět.

Jen mne v posledních letech naplňovaná zásada jakési „žatvy“, která přivádí na tuto přehlídku soubory různých druhů a žánrů, nepřesvědčuje o šťastné volbě. Připomíná mi estrádu, v níž je ze všeho kousek. Čím vyspělejší jsou divadelníci, tím více se člení podle výrazových prostředků, které ke svým výpovědím užívají. Proto se mezi účastníky JH objevují stále větší názorové rozdíly a souborům se tu hraje špatně.

Josef Doležal
Děčín

Divadelní Hronov to je soustavný koloběh setkávání, setkávání, mjení, poznávání, vzdělávání, vyučování, prohledávání a celé řady dalších ...ání, kam

patří také nakupování, zmrazování i milování. V které jiné instituci se toto všechno vejde pod jednu střechu než ve škole. Na JH jsme sami sobě učiteli i žáky, je to tedy samoobslužná škola, přesněji „škola života skrzevá divadlo“. Pro nás, kteří máme za sebou desítky JH, je to přímo životní škola divadelní i s těmi nezbytnými abiturientskými srazy.

Proměny JH, to je také galerie výsluní i zmaru nejen našeho ochotnického divadla, o společenských poměrech našeho státu nemluvě.

Lze si jen přát, aby si JH dosavadní žatvový charakter udržel a lze si také jen přát, aby s postupem času byl pořád důvod ke žním i dožinkám a my se mohli do divadelních škamen hronovských vracet.

Dušan Zakopal

P. S. Aby školné zůstalo v únosných mezích, aspoň pro nás důchodce, zachovej nám Pane! D. Z.

To bylo v druhé polovině padesátých let. Svitavské Lidové divadlo vyhrálo s Deníkem Anny Frankové Hronov. Veliká událost. V rozhlase, novinách. Naďa Truhličková ze Svitav byla slavná skoro jako Emil Zátopek, když dostal olympijskou nejzlatější... Tenkrát se v mých očích Hronov dostal do výšin nadoblačných.

Po letech pro mě sestoupil Hronov k řece, ve které jsou ryby. Osmělil jsem se a s Céčkem jsme si tam dokonce i zahráli. Žádná velká sláva. Ale líbilo

se mi tam. Je tam veselo, pestré a mladá. Dobré místo k inspiraci. Méně okázalosti, než dřív, o to více dělnosti. Je to prima léto ...

Karel Šefrna
Céčko - Svitavy

Pětašedesát let Jiráskova Hronova je už pěkná tradice. Šest a půl sedmého desetiletí přehlídky, která byla ovlivňována společenskými peripetemi a generacemi ochotníků s různými názory na divadlo, to je něco co se muselo zákonitě odrazit v každém českém divadelním souboru. Přinejmenším tajným přáním si na Hronově zahrát nebo ho i veřejně z uměleckých důvodů bojkotovat. Lhostejnost k Hronovu se nikdy nenosila.

Vzpomínám si jak nám kandrásům staří harcovníci ze souboru vyprávěli o sousedovi, který prodal krávu, aby mohl spolek s představením do Hronova přijet nebo na své první vystoupení, v Jiráskově divadle v roli Volodi nebo i na své představení, které vadilo výběrové komisi, protože autor byl Polák. Ať to bylo jak bylo a ať jsou nebo nejsou pravdivá slova o hledání současné tváře této přehlídky, Jiráskův Hronov byl a je prostě jeden. A ať chceme nebo ne vždy mu zůstane přívlastek nejprestižnějšího ochotnického festivalu v naší malé české zemi.

Jaroslav Kodeš

Co znamená Jiráskův Hronov pro amatérské divadelníky?

- možnost konfrontace vlastní práce se špičkovými, v každém případě zajímavými soubory;
- možnost setkání s přáteli a lidmi, kteří se zabývají stejnou činností;
- možnost získat nové zkušenosti, prohloubit vědomosti v oblasti divadla (semináře vedené renomovanými osobnostmi)

Hodně zdaru a srdečný pozdrav posílá

Dana Serbusová, Kolín

Divadlo bez Hronova je jako Shakespeare bez pera!

Hronov především vždycky (snad) byl místem k setkávání přátel, kamarádů spojených podobnými tužbami a usilováními, „nakopáváním“ představ a korigováním vlastního uvažování o divadle. To kvůli inspiraci, která přicházela díky akumulaci tvůrčích podnětů (i se všemi průšvihy, kterých taky bylo dost) a také díky mnohým profesionálům, jejichž kritický i vzdělávací vliv zanechal stopy na mnohých generacích ochotníků. Tak jsem poznal či vnímal Jiráskův Hronov, na který jezdím od začátku šedesátých let a vždy pak rád ně „nakopnu“, jako divák i jako režisér pár inscenací, která okusily hronovská prkna. Někdy do srdce, někdy do zadku. Takový je život. Takový je a měl by být stále i Jiráskův Hronov.

Alexandr Gregar
Ústí n. Orlicí/Hradec Králové

Co znamená Hronov? Mimo jiné i spojení všech divadelních forem, tvarů a způsobů. Touto chvályhodnou činností jsem byl osloven v dávných dobách, kdy se loutkáři dělící se na jedny a druhé, navzájem spolu nechtěli spolupracovat a zúčastňovat se stejných přehlídek a festivalů.

Prohlášením Jiráskova Hronova, že „vše je divadlo“ a následně přivínutí všech loutkářů na svou hrud bylo (a nejen pro mne a nejen tehdy)

rajskou hudbou
živou vodou
pro mou amatérskou dušičku

Josef Brůček, Tatrmani,
Sudoměřice

Co znamená JH pro české amatérské divadlo zajiště posoudí odborníci kvalifikovanější. Já mohu jen reflektovat co znamenal JH pro J. H. (tedy mne) v počátcích mé divadelní pouti.

1) Spirituální palivo pohánějící motor ješitné touhy dostat se na Hronov s vlastním „kusem“, jenž se stane středem obdivu krásných brýlatých intelektuálů a brilantních rozborů renomovaných teoretiků.

2) Báječné místo pro balení holek.
Z obého jsem již (bohužel) vyrostl...

Jaroslav Hložek
Divdílko Slaný

Poprvé jsem se s Hronovem setkal v roce 1976, kdy jsem byl seminaristou Klubu mladých divadelníků v Dřeviči. Obrovským zážitkem bylo setkání s dramatickou hrou a Soňou Pavelkovou.

V dalších letech to byly krásné chvíle v diskusních klubech s jiskřením mezi panem profesorem Císařem a panem Štefkem. Zjevením byla představení divadelního souboru „Z“ Zeleneč a jeho režiséra Bednárika. Jejich Guločka, Konec všechna napraví či Matka Kuráž jsou představeními, na která se prostě nezapomíná.

Hronov je pro mě i několikrát vystoupení (Úsměvy a kordy, Aucassin, Libuše, Malý tygr, Sen), ale především je Hronov pro mě místo s krásnou atmosférou divadelního festivalu, kde divadelní můža 24 hodin denně lítá a libá. Přēju ji i festivalu, aby ještě dlouho litala a festival se konal.

Jarda Dejl
Třebíč

← tu je ode mne
př. ROST

Myslím, že je moc fajn setkat se s rozličnými divadelními žánry. A nakouknout do kuchyně divadelníků z „jiného ranku“ je pro nás moc inspirující. Na semináře, které zde probíhají, jsem slyšela moc chvály a doufám, že se letos nějakého zúčastním.

Ivana Faitlová
Loutkářský soubor Střípek Plzeň

Před patnácti lety bych napsal jednoznačně: JH = zlaté tele - činoherními divadelníky vzývané, státem pěstované a hlídané.

Pak to ale začalo být místo, kde se činoherníci pomalu učili smířovat s faktem, že současné divadlo nemá zdaleka jen podobu tradiční činohry.

Po roce 1988 přišly tři roky, v nichž činoherní divadelníci a diváci, kteří se na Hronov tradičně sjížděli, poznávali, že činohra má víc než vážné konkurenty v divadle poezie, v divadle loutkovém či v divadle hraném dětmi. Byla to tedy příležitost k vzájemnému oplodnění, integraci, příležitost k společnému rozvoji.

Dnes? Snad především šance pro mladé, začínající divadelníky, sdružující se v seminárním klubu, vidět divadlo v celé šíři jeho divadelních druhů a postupů a vybrat si, kam je srdce táhne. Kdysi jedno z nemnoha center víceméně svobodného vyjádření vztahu ke světu se mění v jednu z příležitostí zařadit se do světa lidí, kterým jde i o něco, co přesahuje každodenní hon za konzumem.

Luděk Richter

Jiráskův Hronov jsem poprvé navštívil ve čtrnácti letech. Byl jsem už dost starý, abych se začal zabývat něčím podstatným, a od divadelního prostředí jsem si mnohé sliboval. Shodou okolností jsem se hned při prvním pobytu seznámil s krásnou účastnicí Klubu mladých divadelníků, která mne doprovázela na všechna představení, a v polích před Velkým Dřevičem mne připravila o různé dosavadní nevědomosti.

Další ročníky jsem potom absolvoval v domnění, že se s ní opět setkám. Ale měl jsem smůlu - začala se zabývat filmem (nejprve amatérským, později profesionálním), kolem kterého se pohybují daleko atraktivnější tvůrci.

Dnes je to jiné: Žiju klidným, klášterním a vyrovnaným životem divadelníka z profesionálního jeviště. Do města Hronova zajíždím potkat vynikajícího pana starostu Houšfka, a také s láskou a nadějí, že zde opět uvidím něco, co mne omráčí, jako před lety inscenace Bednárikova Z-divadla, nebo Zborníkovy Šupiny. Až budu bohatý, koupím si velké kamenné divadlo a nad jeho vchodem nechám vytesat nápis:

Nikdy nevíš, kdy zas budeš amatér.

Petr Lébl
umělecký šéf Divadla Na zábradlí

Hronov si svou významnost, své postavení mezi ostatními přehlídkami českého amatérského divadla - „první mezi rovnými“ - tvoří pozoruhodným způsobem: spojuje velice pružně nové podněty a přitom až konzervativně reaguje a nevzdává se své „dlouhověkosti“ stejně jako dalších rysů své tradice. Dodržuje a udržuje to, z čeho vyrostl v minulosti. Vystoupit, zahrát na Hronově znamená zároveň včlenit se, zakořenit do této tradice a zároveň ji nějak proměňovat, transformovat. Tak jsem to alespoň vždycky vnímal po ta minulá léta, kdy jsem tohle všechno na vlastní kůži zažíval, byl svědkem

i aktivním účastníkem tohoto procesu, a tak to chápu i dnes, kdy Hronov vyrazil na stezku „mezidruhovosti“.

Jan Císar

Od doby, kdy se stal JH jakousi „scénickou žatvou“, má, myslím, tato přehlídka pro amatérské divadlo (a nejen pro ně) význam obrovský. Nejde totiž jen o prostý fakt ukázat výsledek své práce, ale zejména o seznámení se s trendy a postupy divadla jiného druhu či žánru než „toho mého“, nechat se jím inspirovat a tím obohatit svůj pohled na divadlo jako celek i na vlastní práci. Jde o maličkost: mít oči, uši a „nos“.

Milan Schejbal
umělecký šéf Divadla ABC v Praze

Jiráskův Hronov mi připomíná obtížnou horolezeckou stěnu, kterou se snaží každý rok zdolat mnoho zkušených i nezkušených horolezců. Mnoho z nich spadne. (Naštěstí bez úrazu.) Mnoho zůstane na polovině cesty. Těm, kterým se podaří stěnu zdolat a kochat se překrásným pohledem, nezbyvá nakonec nic jiného, než se spustit dolů a opět chystat nový výstup, který se však nemusí znovu podařit. Chtíc - nechtíc, je to přece kumšt!

Vlastimil Peška
ředitel divadla Radost v Brně a dlouholetý tvůrce inscenací Ořechovského divadla

Historicky znamená Jiráskův Hronov nepochybně funkční příležitost k sebeuvědomování, sebepoznávání a sebevzdělávání českého ochotnického divadla. A to jí využilo, myslím, docela dobře.

Dnešní Jiráskův Hronov dostal jako mezioborová žatva všech jevištních uměň ve výběru toho nejlepšího a nejzajímavějšího nový význam. Ten jsme ještě - pořadatelé, amatérští i odborní hosté - dost neocenili a nevyužili. Ten význam spočívá

1. v setkání sousedních a souběžných oborů,
2. v možnosti odlišení společných dobových trendů od osobitých problémů i výbojů jednotlivého oboru a posléze
3. v příležitosti k plodné spolupráci z výbojů, inspiraci nikoli už mezisouborové, ale právě mezioborové.

Jiří Hraše
režisér

PŘEHLED INSCENACÍ NA JIRÁSKOVÝCH HRONOVECH V LÉTECH 1990 - 1994

60. JIRÁSKŮV HRONOV

**Přehlídka amatérského divadla s českou,
moravskou, slovenskou účastí
a zahraničními hosty
3. - 11. srpna 1990**

STÁVKOVÉ PŘEDSTAVENÍ - mimo hlavní program.
Setkání s lidmi, kteří vystupovali v listopadových dnech
na scénách pražských a slovenských divadel (Dana
Kolářová, Daniela Fischerová, Vladimír Merta a další)

Dramatický odbor A. JIRÁSEK ZK Úpice
Úprava Jaroslav Kolár: KOMEDYJE O DVOU KUPCÍCH

A ŽIDOV ŠILOKOJ

Režie: Pavel Švorčík / 23 účinkujících

DS 3 OKS Karlovy Vary
Daniela Fischerová: HODINA MEZI PSEM A VLKEM
Režie: Vlastimil Ondráček / 16 účinkujících

ATELIÉR TEATER Antwerpen - DEURNE
Pol de Mont: REYNAERT DE VOS
Režie: Rob Classen / 15 účinkujících

DS JÁNA POLÁRIKA pri DK PETRA JILEMNICKÉHO
v Čadci
Laco Kerata a kolektiv: ZLÝ DUCH
Režie: Laco Kerata / 10 účinkujících

DS DISK pri MKS Trnava
Blaho Uhlár, Miloš Karásek a kolektiv: TANAP
Režie: Blaho Uhlár / 18 účinkujících

DIVADLO V KLUBU METRA Blansko
Voltaire: KAN DID aneb HURÁ OPTIMISMUS
Režie: Jiří Polásek a Petr Borja / 23 účinkujících

DS DK v Krupce a JZD Žalany
F. Wasserman: KDE KUKAČKA HNÍZDO MÁ
Režie: Jana Urbanová

DS SK MAJ Hronov
Alois Jirásek: PAN JOHANES
Režie: ing. Miroslav Houštěk / 30 účinkujících

BÍLÉ DIVADLO SK OSŽ ČSD Bohumín
Vl. Holan, Vl. Machek, Jan Čihal: DŮM MÉ MATKY
Režie: Jan Čihal / 10 účinkujících

DIVADLO AHA! Lysá nad Labem
S. I. Witkiewicz: VODNÍ SLÍPKA
Režie: Michal Pokorný / 13 účinkujících

TEATR im. mjr. SZMAUZA Český Těšín
Urszula Kurkova: MARX INTERNATIONAL

MDŠ DK VSŽ Košice
Fridrich Dürrenmatt: HERKULES a AUGIÁŠOV CHLÉV
Režie: Jozef Pražmári / 20 účinkujících

DS DK SIGMA Olomouc
B. Vian, J. Roubal: PĚNÍ A ŮPĚNÍ PĚNY
Režie: Jan Roubal / 15 účinkujících

DS MATICA Kežmarok a ZK TATRAMAT Poprad -
Matejovce
František Švantner: ŠALBA
Režie: Vlado Benko / 13 účinkujících

DIVADLO MALOSTRANSKÁ BESEDA, OKD Praha 1
Jean Genet: SLUŽKY - LES BONNES
Režie: Peter Scherhauser, j. h. / 12 účinkujících

DS JÁNA CHALUPY pri ZK OH š. p. Mostáreň Brezno
Dušan Kovačević: ZBERNÉ STREDISKO
Režie: Luboslav Majera a. h. / 23 účinkujících

MKS DDS Zlív
Kolektiv: POHÁDKA O ZEMIČCE ZVONIČCE a BLBINA
Režie: Miroslav Slavík / 22 účinkujících

DS J. K. TYLA - ZV ROH JČE České Budějovice
Petr Prchal: DOBRODRUŽSTVÍ KOCOURA MODROOČKA
Režie: Martina Vodičková / 13 účinkujících

DIVIDÝLKO Slaný
Jiří Šíma: VYŠETŘOVÁNÍ PŘÍPADU PODVODNÉHO
REVIZORA
Režie: Jaroslav Hložek a kolektiv / 11 účinkujících

DS JELO DP Praha
Milan Uhde: VÝBĚRČÍ
Režie: Petr Lébl / 6 účinkujících

LD V BOUDĚ Plzeň
I. Peřinová: POSLECHNĚTE JAK BÝVALO
Režie: Kolektiv / 14 účinkujících
DON ŠAJN
Režie: Jiří Fiala / 21 účinkujících

61. JIRÁSKŮV HRONOV

národní přehlídka amatérského divadla
2. - 10. srpna 1991

DS TYL MKS Říčany
W. Kohlhaasse, R. Zimmerová: ČERT NIKDY NESPÍ
aneb RYBA VE ČTYŘECH
Režie: Olga Kaněrová / 5 účinkujících

TEATR im. mjr. SZMAUZA Český Těšín
Franz Kafka: VENKOVSKÝ LÉKAŘ
Režie: Janusz Klímsza / 8 účinkujících

LS CUKRNEBUDEM OKS Svitavy
Jiří Trnka: ZAHRADA
Režie: Jana Mandlová / 3 účinkujících

DS DISK MKS Trnava - Kopánka
B. Uhlár, M. Karásek: PAT (Kto sú svine)
Režie: Blaho Uhlár / 15 účinkujících

DS D 3 MKS Karlovy Vary
Z. Daněk, J. Burian: ŠKOLA HROU
Režie: Zdeněk Daněk, Jiří Burian / 17 účinkujících

DIVADLO MALOSTRANSKÁ BESEDA Praha
P. Landovský: HODINOVÝ HOTELIÉR
Režie: Václav Březina / 6 účinkujících

LDS ČMUKAŘI OB Modřišice
J. Ipser, D. Weissová: LÁRK IČÍČOK
Režie: Jaroslav Ipser, Daniela Weissová / 2 účinkující

DK FORUM Třebíč
W. Shakespeare: SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ
Režie: Jaroslav Dejl / 18 účinkujících

DS ZK PS Přerov
P. Rut: TAKOVÝ BEZNADEJNÝ PŘÍPAD
Režie: Rudolf Máhrla j. h. / 10 účinkujících

LDS FKUFRO Olomouc
R. L. Stephenson, P. van Ostaijen, A. Milne a další:
NIC JENOM PRO TEBE
Režie: Pavel Němeček / 5 účinkujících

LDS VŽDYCKY JINAK Vsetín
P. Holčák: ŠNOFONIUS A MORDULINA
Režie: Pavel Holčák / 8 účinkujících

LDO ZUŠ Písek
M. Husinecká, J. Mlejnek, J. A. Komenský:
LABIRYNT SVĚTA A RÁJ SRDCE
Režie: Marie Husinecká / 10 účinkujících

DS HUDRADLO ZUŠ Zlív
M. Slavík na motivy irské pověsti: KIRREE
Režie: Miroslav Slavík / 16 účinkujících

DS SUMUS KS Blatiny - Praha
M. C. Anday: JAK SE HRAJE MIKÁDO
Režie: Věra Mošková / 2 účinkující

RÁDOBYDIVADLO OB Klapý
A. Galin: HVĚZDY NA JITŘNÍM NEBI
Režie: Ladislav Vales / 7 účinkujících

SK POSLYŠ SESTRÍČKO Klub TROJKA Hradec Králové
R. Huelsenback: KDO NEVIDÍ TLUSTÉ ĎÁBLY,
JAK SI MASTÍ RYŠAVÉ VLASY
Režie: René Levínský a Čeněk Koliáš / 9 účinkujících

STUDIO MKS Volyně
S. Mrozek: TROSEČNÍCI
Režie: Jaroslav Kubeš / 7 účinkujících

DIVADLO D - KLUB MKS Plzeň
Jan Dolina: TRUCHLIVÁ KOMEDIE
aneb EROTICKÁ TRAGEDIE

Režie: Petr Mlád a František Kaska / 17 účinkujících

Studentské divadlo Moskevské státní Lomonosovy
university MOSL, Moskva, Rusko
Kolektiv: KABARET
Režie: Jevgenij Slavutin / 15 účinkujících

DOS LDO ZUŠ Žamberk
VI. Vančura: ZA ČASU UŠATÝCH ČEPIC
Režie: Olga Strnadová / 8 účinkujících

BANGROT Novosedlice
Z. Matějka, P. Votický: ÚŽASNÁ KOMEDIE
Režie: Zdeněk Matějka a Pavel Votický / 5 účinkujících

TYLOVO DIVADLO OB Ořechov u Brna
J. Kovalčuk: ONDŘÁŠ
aneb KOMEDIE O STRAŠLIVÉM MORDU
VE SVIADNOVSKÉ HOSPODĚ L. P. 1715
Režie: Vlastimil Peška / 21 účinkujících

MDŠ pri DK VSŽ Košice
L. Andrejev: ŽIVOT ČLOVĚKA
Režie: Jozef Pražmári / 15 účinkujících

DS P. PICCASA Echirolles, Francie
STRANGEL [Cizinec]

62. JIRÁSKŮV HRONOV

scénická žatva amatérského divadla
1. - 8. srpna 1992

DS A. JIRÁSKA Úpice - mimo hlavní program
Jan Kopecký: KOMEDIE O HVĚZDĚ
Režie: Jan Knittl / 18 účinkujících

DIVADLO PRO 111 MDK České Budějovice
Francois Billerdoux: JESTĚ SKLENICKU ?
Režie: Jaromír Hruška / 7 účinkujících

ALTERNATIVNÍ SCÉNA POHYBOVÉHO DIVADLA Praha
Kolektiv: PERFORMANCE 10
Režie: Kolektiv / 10 účinkujících

LS ČMUKAŘI Modřišice
Saki: LÉČBA NEKLIDEM
Režie: Daniela Weissová a Jaroslav Ipser / 5 účinkujících

DS OB Boleradice
Alois Jirásek: LUCERNA
Režie: Alena Chalupová / 30 účinkujících

DS EXELSIOR Praha
Guy de Fauxpassant: PAUX PAS
Režie: Luděk Jířík / 15 účinkujících

TYLOVO DIVADLO Ořechov u Brna
Alois Jirásek: LUCERNA
aneb Vlastimil Peška Z KRONIKY
ŘECHOVSKÉHO DIVADLA
Režie: Vlastimil Peška / 21 účinkujících

DS SCÉNA pri VTŠ v Liptovském Mikuláši
L. N. Tolstoj, M. Rozovskij: PRÍBEH KOŇA
Režie: dr. Eva Stankovianska / 19 účinkujících

LDS ZUŠ Střezina Hradec Králové
Jan Werich: LAKOMÁ BARKA
Režie: Ema Zámečnicková / 2 účinkující

LS STRÍPEK Plzeň
Ivana Faitlová: ZLATÉ KAPRADÍ
Režie: Ivana Faitlová / 15 účinkujících

DIVADÉLKO JEN TAK OK Karlovy Vary
J. Nestroy, J. K. Tyl: AMOREM STŘELENÍ
aneb VŠECHNO VYJDE NAJEVO
Režie: Marie Kotisová / 12 účinkujících

PEZINSKÉ ROZPRÁVKOVÉ DIVADLO Pezinok
E. Reingraber, VI. Sadílek
a W. Shakespeare: HAMLET
- FRAGMENTY A SLOVÁ
Režie: Vlado Sadílek / 13 účinkujících

DIVADLO POESIE REGINA Břeclav
Michal Jůza, Ivan Wernisch: ODNĚKUD NĚKAM
Režie: Zdeněk Miklín / 12 účinkujících

DDS ZARI Tbilisi, Gruzie
Otar Pogosov: SLUNCE VZEJDI, VZEJDI
Režie: Otár Pogosov / 15 účinkujících

FINALISTÉ SČDO - Divadelní monology a dialogy
/ 5 účinkujících

DS PRUVAN Sezimovo Ústí
Alena a Karel Hlávkoví: KROK A JEHO DCERY
Režie: Alena Bláhová, René Vápeník / 10 účinkujících

LS „C“ Svitavy
J. Prévrt: TRAKAŘ aneb VELKÉ VYNÁLEZY
Režie: Karel Šefrna / 8 účinkujících

DIVADLO HUDRADLO Zlín
Kolektiv: INDICKÉ POHÁDKY
Režie: Miroslav Slavík / 24 účinkujících

DS KAREL ČAPEK Děčín
Arnošt Goldflam: TZV. SCI FI
Režie: Pavel Panenka / 10 účinkujících

DIVADLO MINIDIV DK Ostrov nad Ohří
Milada Mašatová: POHÁDKA NA MODRÉ NITÍ
Režie: Irena Konýčková / 5 účinkujících

DS KLAS KO Klášterec nad Ohří
Vl. Renčín, J. Brabec, Hana Čiháková:
NEJKRÁSNEJŠÍ VÁLKA
Režie: Hana Čiháková / 14 účinkujících

63. JIRÁSKŮV HRONOV

**scénická žatva Českého
amatérského divadla
s účastí zahraničních souborů
7. - 14. srpna 1993**

DS TYL Červený Kostelec - mimo hlavní program
Karel Poláček: OTEC SVÉHO SYNA
Režie: Emilie Dyrterová / 25 účinkujících

SOUBOR MODRÝ PTÁK ZUŠ Žďár nad Sázavou
Tomáš Pěkný: HAVRANE Z KAMENE
Režie: kolektiv / 18 účinkujících

Gymnázium JAROSLAVA SEIFERTA Praha
Karel Louda: Univerzální opera KOMTUR
Režie: Karel Louda / 7 účinkujících

DZ MKS Partizánské
J. Krasula, I. Hanzlík: O SNOCH, KRÍDLACH
A PŠOVI HURIKANŮVI
Režie: Josef Krasula, Ivan Hanzlík / 14 účinkujících

DIVADLO FKUFRU Olomouc
R. Bratigau, P. Němeček: ZDRAVIČKO, COPAK SE ZAS
VZNÁŠÍ V ÉTERU?
Režie: Pavel Němeček / 8 účinkujících

LDS ČMUKAŘI Modřišice
A. A. Milne: MEDVÍDEK PŮ - NEBO TAK NĚJAK
Režie: Daniela Weisssová / 3 účinkující

DS DUHA MKS JZD Polná a Skláren Bohemia
L. Stroupežnický: NAŠI FURIANTI
Režie: Petr Vaněk / 30 účinkujících

Studio ŠRÁMKOVA DOMU Sobotka
Zdeněk Svěrák: TATÍNKU, TA SE TI POVEDLA
Režie: Š. Štemberková, A. Pospíšilová, L. Bechyňová
/ 3 účinkující

DS VŽDYCKY JINAK Vsetín
Kolektiv: ZLEVA DOLEVA - (Velký Pepito)
Režie: Kolektiv / 3 účinkující

DIVADÉLKO NA VĚŽI Jičín
ČERTOVSKE POHÁDKY
Režie: Josef Lédl / 2 účinkující

THE ITALIA CONTI ACADEMY of THEATRE Arts., Ltd.,
LONDON (Anglie)
Richard Harris: STEPPING OUT
Režie: Bonnie Lythoe / 13 účinkujících

Skupina scénického tance **BONDA** SOU ČKD Praha
BĚLOVLÁSKA + TICHÝ HLAS
Režie: Jan Schmidt / 20 účinkujících

RÁDOBYDIVADLO Klapý
Ladislav Valeš: HORY SE PŘIPRAVUJÍ K PORODU,
NA SVĚT PŘIJDE MALÁ ŠEDÁ MYŠ ...
Režie: Ladislav Valeš / 13 účinkujících

NORTH CHESHIRE COLLEGE - PERFORMING ARTS,
Warrington, Anglie
NEJKRATŠÍ VERZE
SNU NOCI SVATOJÁNSKÉ WILLIAMA SHAKESPEARA
Režie: kolektiv souboru / 10 účinkujících

NAIVNĚ POETICKÉ DIVADLO Plzeň
Scénická montáž z díla Karla Hynka:
INU... a neb AKUSTICKÁ KALUŽINA
Režie: kolektiv / 10 účinkujících

DS ŠVAM & SPOLK ZUŠ Žerotín v Olomouci
Kolektiv: NEBÁT SE TMY
Režie: Alena Palarčíková / 11 účinkujících

Divadlo **HUDRADLO** Zlín
Miroslav Slavík a kolektiv: POHÁDKA O PTAČÍ VÁLCE
Režie: Miroslav Slavík / 15 účinkujících

DIVIDÝLKO Slaný - **DIVIDÝLKO** comp.
Kolektiv: PERIFÉRIE
Režie: kolektiv / 12 účinkujících

DS STUDIO MKS Volyně
P. Suskind: KONTRABAS
Režie: Jaroslav Kubeš / 1 účinkující

DS MALÉ DIVADLO Kolín
J. K. Tyl: ŠVANDA DUDÁK
Režie: Dana Serbusová / 17 účinkujících

Večer finalistů **SČDO** / 8 účinkujících

JUMPING HAMADA Pardubice
Kolektiv: KRUH OPSANÝ BALVANEM
Režie: kolektiv / 6 účinkujících

Spolkové loutkové divadlo **V BOUDĚ** Plzeň
Ivan Nesveda: JOSSILE GOLEM
Režie: Ivan Nesveda / 11 účinkujících

DS MALÉ DIVADLO Kolín
Jiří Brdečka: LIMONÁDOVÝ JOE
Režie: Dana Serbusová / 14 účinkujících

DS CIESTNICI Praha
J. Pieltmier, M. Machoň: AGNUS DEI (Beránek Boží)
Režie: Miloslav Machoň / 3 účinkující

DIVADLO MACHOVAJA SANKT PĚTĚRBURG, Rusko
A. S. Puškin: CAR SALTÁN
Režie: Jurij Vasiljev / 20 účinkujících

DIVADLO BODEA Liptovský Mikuláš
Allen Ginsberg, Viliam Dočolomanský:
ALLEN AND NAOMI
Režie: Viliam Dočolomanský / 18 účinkujících

DS PARD Pardubice
Oldřich Daněk:
ZDALEKA NE TAK OŠKLIVÁ, JAK SE ZDÁLO
Režie: Jarmila Drobná - Cerníková / 6 účinkujících

64. JIRÁSKŮV HRONOV

**scénická žatva Českého amatérského
divadla s účastí zahraničních souborů**
6. - 13. srpna 1994

DS MAJ Hronov - mimo hlavní program
Alois Jirásek: LUCERNA
Režie: ing. Miroslav Houštěk / 40 účinkujících

TEATRONOVO Chioggia, Itálie
Carlo Goldoni: POPRASK NA LAGUNĚ
Režie: Franco Penzo, Giuliano Sencin / 15 účinkujících

OŘECHOVSKÉ DIVADLO Ořechov u Brna
E. A. Longen, V. Peška: UMRLEC A TRESTANEC
aneb FRAŠKA PŘÍMO AKTUÁLNÍ
Režie: Vlastimil Peška / 23 účinkujících

DS DISK Trnava

D. Vicen a kolektiv: CARRAVANA

alebo NOC DLHÝCH RYPÁKOV

Režie: Dušan Vicen / 20 účinkujících

SENIORNTHEATER Kurzweil, Hannover, Německo

Jan-H. Strakeljahn: ČTYŘI ZE ŽIVOTA

Režie: Jan-H. Strakeljahn / 5 účinkujících

Seniorská skupina DS MÁJ Praha

A. P. Čechov: NÁMLUVY

Režie: František Mikeš / 3 účinkující

LD STRÍPEK Plzeň

Ivana Faitlová: KĚRKONOŠSKÁ POHÁDKA

Režie: Ivana Faitlová / 4 účinkující

Divadlo LUDVÍCI stavovské unie studentů Západočeské univerzity v Plzni

David Haták: LUDVÍCI

aneb SKVELÁ PARTA, HLÁŠKY, VŠECHNO

Režie: David Haták / 17 účinkujících

Divadelní společnost D 111 České Budějovice

N. V. Gogol: REVIZOR

Režie: Jaromír Hruška / 18 účinkujících

NAIVNĚ POETICKÉ DIVADLO Plzeň

Karel Hynek:

PÁRTY NA TROSKÁCH DENÍKU MALÉHO LORDA

Režie: kolektiv / 8 účinkujících

LD STRÍPEK Plzeň

Ivana Faitlová: KLOBÁSOVÁ KOMEDIE

aneb HAMTY? HAMTY? HAMTY?

Režie: Ivana Faitlová / 7 účinkujících

DS PRO100R Brno

Kolektiv souboru a jeho přátel: LÁK

Režie: Akram Staněk / 8 účinkujících

DIVADÉLKO JEN TAK Okresní knihovny Karlovy Vary

Podle L. Aškenezyho: CIPAKOVÁNÍ

aneb VTERINU TICHÁ, PROSÍM

Režie: Majka Kotisová / 12 účinkujících

Divadelní soubor LUŽNICE Bechyně

Kolektiv: OSTROV DVID

Režie: Michal Bosák / 8 účinkujících

DS HOP-HOP ZUŠ Ostrov

Irena Konývková: O SOUKÁNÍ

Režie: Irena Konývková / 15 účinkujících

DS ZUŠ Na střežině Hradec Králové

Karel Pláček: O POSAZENÍ KLOBOUKU

Režie: Josef Tejkl / 2 účinkující

MLADÁ SCÉNA Ústí nad Labem

Václav Čtvrtek: DIVOKÉ LABUTĚ

Režie: Pavel Trdl / 34 účinkujících

NEJHODNĚJŠÍ MEDVÍDICI a DIVADELNÍ JESLIČKY

Hradec Králové

Simon Uli Vetin: ELENA ŠTĚPÁNOVÁ

Režie: kolektiv / 9 účinkujících

DS DESTA CLUB Děčín

J. N. Nestroy: ZLÝ DUCH LUMPACIVAGABUNDUS

Režie: P. Jarolím / 14 účinkujících

Babkářský sůbor AD REM Bánovce nad Bebravou

Z. Varhaníková a kolektiv: NEREIDA alebo SRDCE HLASU

Režie: Zuzana Varhaníková / 13 účinkujících

DEKADENTNÍ DIVADLO BERUŠKA UNARCLUBU Hranice

Kolektiv: ZNALCI V OBORU

Režie: kolektiv / 3 účinkující

STUDIO DŮM Brno

Lidové balady: SVATBY

Režie: Eva Tálská / 23 účinkujících

Soubory C-DANCE a ZUŠ Ústí nad Orlicí

Eva Veverková: TANEC, TANEC ...

Režie: Eva Veverková / 33 účinkujících

Divadelní spolek TYL Rakovník

M. Ramlose: ČTVRTÉ PŘIKÁZÁNÍ

Režie: Jaroslav Kodeš / 10 účinkujících

STUDIO DE MONACO, Monaco

F.G. Lorca: DŮM DONI BERNARDY ALBY

Režie: Bob Masson / 22 účinkujících

DIVADLO MINARET Praha

E. Ionesco: LEKCE

Režie: Tran Quang Hung / 6 účinkujících

DS ZUŠ Na Střežině a Divadélko JESLIČKY

Hradec Králové

Bří Mrštíkové, Ema Zámečnicková:

NĚCO Z MARYŠI PRO JEDNU HEREČKU A HOUSLE

Režie: Ema Zámečnicková / 2 účinkující

Karel Poláček, Ema Zámečnicková:

NAPADLO HODNĚ SNĚHU

Režie: Ema Zámečnicková / 4 účinkující

OPERNÍ SOUBOR Světla na Sázavou

Vilém Blodek: V STUDNI

Režie: Lída Honzová / 83 účinkujících

Večer finalistů SČDO / 7 účinkujících

STUDIO DŮM Brno

Lidové balady: SVATBIČKY

Režie: Eva Tálská / 23 účinkujících

Přehled příležitostí vzdělávacího charakteru na 60. - 65. Jiráskově Hronově v letech 1990 - 1995

1990

Klub mladých divadelníků

(5 seminářů, 44 posluchačů, org. ved. Karel Tomas, Vlastimil Schönplug, Alena Chrová.)

- PhDr. Jan Borna
Rozbor dramatického textu jako východisko k inscenaci z pohledu režiséra.
- Peter Scherhauser a Ján Zavarský
Vztahy režijně scénografické a scénograficko - režijní.
- Alexandr M. Vilkin (Moskva, SSSR)
Interpretace klasiky v současném divadle.
- Mgr. Franz Horcicka (Rakousko)
Mikrodramata - bleskové pohledy do všedních dnů - úsporné obrazy života - střídmost textu.
- Bodil Larsen (Dánsko)
Improvizace jako divadelně sportovní trénink.

Diskusní kluby

(2, průměrná návštěva 15 - 40 účastníků)

- Dr. František Zborník a Miroslav Anton
Klub pro začátečníky.

- Prof. PhDr. Jan Cisař, CSc.
O kořenech herectví.
- Diskusní klub Klubu režisérů SČDO

Dílna divadelní fotografie

- Lektor: Jaroslav Krejčí

Besedy

- Prof. PhDr. Jan Cisař, CSc.
(v. z. Zdeňka Hedvábného)
O práci Alfréda Radoka.
- Otomar Krejča
O práci v divadle Za branou.

1991

Klub mladých divadelníků

(5 seminářů, 47 posluchačů, organizační vedoucí PhDr. Milan Strotzer, Karel Tomas)

- PhDr. Jan Borna
Analýza textové předlohy jako východisko režijní a herecké tvorby.
- Jevgenij Slavutin (Moskva SSSR)
Totální divadlo - herecký princip Michaila Čechova.

- **Tomáš Žižka**
Divadlo založené na výtvarném vidění.
- **Václav Martinec**
Pohyb jako základ hereckého výrazu.
- **Ing. Oldřich Kužilek**
Herectví a herecké improvizace.

Diskusní klub

(1 společný, průměrná návštěva 60 účastníků, org. ved. PhDr. Milan Strotzer.) Lektori: prof. PhDr. J. Cisař, CSc., Jarmila Černíková-Drobná, Jiří Frehár, Milan Schejbal, PaedDr. František Zborník, Jiřina Lhotská a Jana Zavaršký.

- Diskusní klub Klubu režisérů SČDO

1992

Klub mladých divadelníků

(4 semináře, 52 posluchačů, organizační vedoucí PhDr. Milan Strotzer a Jiřina Lhotská.)

- **Vladimír Zajíc**
Analýza textové předlohy jako východisko herecké a režijní tvorby.
- **Jakub Korčák**
Aktivní analýza textu jednáním.
- **Peter Scherhauer**
Základní zákonitosti divadla, překračující hranice jednotlivých druhů a žánrů.
- **Milan Schejbal**
Dramatická situace jako jeden ze základních stavebních kamenů inscenace.

Diskusní kluby

(3, průměrná návštěva 80 účastníků.)

- **Jarmila Černíková - Drobná**
Rozborový klub pro začínající divadelníky.
- **PhDr. Ivan Vyskočil, Mgr. Jiří Hraše**
Kluby zaměřené na lektory vyhlášená témata, k nimž dávala impulsy programová nabídka Jiráskova Hronova.
- Diskusní klub Klubu režisérů SČDO

Beseda

- **Daniela Fischerová**
O nonverbální komunikaci.

1993

Klub mladých divadelníků

(5 seminářů, 82 posluchačů, organizační vedoucí PhDr. Milan Strotzer a Jana Pazderníková.)

- **Vladimír Zajíc**
Analýza textové předlohy jako východisko herecké a režijní tvorby.
- **Jakub Korčák**
Pohyb, vztahy, komunikace, improvizace, situace a postavy komedie dell'arte.
- **Mgr. Jiřina Lhotská**
Praktikum dramatické výchovy dětí.
- **Roman Musil**
Divadelní seminář pro studenty SPgŠ Beroun.
- **Mgr. Milan Schejbal**
Humor na jevišti a jeho úskali. Stavba komické situace, anatomie gagu, trapno, parodie, absurdita.

Diskusní kluby

(4, průměrná návštěva 120 účastníků.)

- **Jarmila Černíková - Drobná**
Rozborový klub pro začínající divadelníky.
- **PhDr. Ivan Vyskočil a Mária Zácheňská Roman Polák a Jiří Frehár**
Kluby zaměřené na lektory vyhlášená témata, k nimž dávala impulsy programová nabídka Jiráskova Hronova.
- **Daniela Fischerová**
Klub tématicky zaměřený na otázky nonverbální komunikace.
- Diskusní klub Klubu režisérů SČDO.

Beseda

- **Otomar Krejča**
O osobním divadelním názoru a jeho uplatňování v praxi, zejména v divadle Za branou.
(90 účastníků)

1994

Klub (nejen) mladých divadelníků

(8 seminářů, 160 posluchačů, organizační vedoucí PhDr. Milan Strotzer a Jana Pazderníková.)

- **Josef Brůček**
Práce s předmětem.
- **Daniela Fischerová**
Kurs nonverbální komunikace.
- **Jiří Pokorný**
Směřování k divadelnímu tvaru s dětským kolektivem v praxi.

Mgr. Milan Schejbal

Herectví a osobnost herce.

Dic Wheeler (USA)

Komedie dell'arte.

Josette Gillman-Mahler (Švýcarsko),

Jiří Hraše, Jarmila Černíková - Drobná

Seminář seniorů - seniorské divadlo a jeho dramaturgie.

J. Černíková - Drobná, Kateřina Fixová

Kurs praktické režie - úpravy a dramatizace.

Roman Musil

Divadelní seminář pro studenty SPgŠ

Beroun.

Diskusní kluby

(2, Průměrná návštěva 100 - 120 účastníků.)

■ **Vladimír Zajíc a asistentka Berta Vošická**
Rozborový klub pro začínající divadelníky - divadelní abeceda.

■ **Prof. PhDr. Jan Císař, CSc., ing. Oldřich Kužilek, Mgr. Jiřina Lhotská, Luděk Richter, Jan Vedral, Renata Vordová**
Diskusní klub - volná tribuna zabývající se jednotlivými inscenacemi, druhovými souvztažnostmi a širší problematikou amatérského divadla.

■ **Seminář Klubu režisérů SČDO**
Mgr. Jiří Hraše
Práce na hereckém monologu

1995

(plánované příležitosti)

Klub (nejen) mladých divadelníků

(12 seminářů, organizační vedoucí PhDr. Milan Strotzer, Mgr. Jiřina Lhotská.)

- **Dr. Peter Winn a Peter Hughes (Anglie)**
Acting in mask. Herecká a obecně divadelní průprava a práce s maskou.
- **Petr Váša**
Fyzické básnictví
- **Miroslav Slavík**
Směřování k divadelnímu tvaru s dětským kolektivem v praxi.
- **Mgr. Milan Schejbal**
Herec v dramatické situaci.
- **Matěj Šefrna**
Loutkové divadlo od začátku do konce.
- **Jana Koubková**
Interpretace - osobnost.
- **Vladimír Zajíc**
Základní abeceda divadla.
- **František Laurin**
Základní abeceda divadla.
- **Prof. PhDr. J. Císař, CSc., Aleš Bergman, prof. Miloslav Klíma, Radovan Lipus, Pavel Němeček, Jiří Pokorný**
Mezidruhová inspirace.
- **Rudolf Felzmann a Kateřina Fixová**
Kurs praktické režie - praktické otázky divadelní režie, základní stavební kameny režijní práce.

- **Roman Musil**
Divadelní seminář pro studenty SPgŠ Beroun
- **Seminář Klubu režisérů SČDO**
Mgr. Jiří Hraše
Jednoaktové hry
- **Seminář k legislativním otázkám amatérského divadla**
JUDr. Lucie Gromová

